

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571 - 2575)

ฝ่ายนโยบายและแผนงาน กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

0 7351 7964

poldep@narathiwatpao.go.th

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

เรื่อง ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) ประกอบกับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ได้มีมติเห็นชอบประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) จำนวน ๗ ด้าน ประกอบด้วย (๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต (๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย (๔) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว (๕) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ (๗) ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์อย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ นั้น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส จึงประกาศใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) ไปใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นจะสำเร็จได้ย่อมเกิดจากการผลักดันและประสานความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยจะต้องช่วยกันผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน จึงจะถือว่าเป็นความสำเร็จของการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสที่ว่า “**บริการ สาธารณะครอบคลุม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน**” รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ ผู้สนใจสามารถดูรายละเอียดได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส หรือเว็บไซต์องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส www.narathiwatpao.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายภูแข็ง ยาวะฮะซัน)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จัดตั้งตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองโดยมีบุคลากร งบประมาณ และมีอำนาจอิสระ ในการบริหารจัดการ ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การวางระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนนโยบายแห่งรัฐ รวมถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นอย่างรอบด้านเพื่อนำมากำหนดเป็นทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสที่เช่นกันดำเนินภารกิจในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ทั้งในส่วนที่รัฐบาลถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และงบประมาณมาให้และในส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน เพื่อให้การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้ประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ได้จัดทำประเด็นประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) โดยการรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์อย่างรอบด้าน และเป็นระบบ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นจะสำเร็จได้ย่อมเกิดจากการผลักดันและประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายตามภารกิจของแต่ละส่วนราชการ โดยจะต้องช่วยกันผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน จึงจะถือว่าเป็นความสำเร็จของการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสที่ว่า “บริการสาธารณะครอบคลุม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน”

ฝ่ายนโยบายและแผนงาน
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น	๑
๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนาทั่วไป	๑
๑.๒ การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น	๒
๑.๒.๑ มิติเชิงปริมาณ	๗
๑.๒.๒ มิติเชิงคุณภาพ	๑๓
๒. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน	๑๔
๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ	๑๔
๒.๒ ผลกระทบ	๑๔
๓. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	๑๕
๓.๑ การดำเนินการที่ผ่านมา	๑๕
๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค	๑๕
๓.๓ แนวทางการแก้ไข	๑๕

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)

๑. วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส	๑๖
๒. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๖
๓. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๒๒
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๒๙
๕. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	๓๖
๖. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๕๑
๗. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	๖๔
๘. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น	๗๒

ส่วนที่ ๓ การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)

๑. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	๗๙
๒. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	๙๖
๓. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๔
๔. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๕

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส จัดทำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อแสดงทิศทางการพัฒนาการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ซึ่งเกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นที่เกื้อหนุนภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และนำไปปรับใช้ในประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์ : “บริการสาธารณะครอบคลุม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่นคง ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

การนำประเด็นการพัฒนาไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส เป็นหน่วยดำเนินการจัดทำ/ทบทวนประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และแจ้งไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่ง โดยการแปลงประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนงานและโครงการให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งก็มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน แตกต่างกัน ซึ่งประชาชนในพื้นที่มักมีความคาดหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในทุกมิติ ในบางครั้งการดำเนินงานบางอย่างอาจไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่แต่ด้วยเหตุผลที่จะต้องรับผิดชอบในการดูแลทุกข์สุขของประชาชนในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่อาจปฏิเสธได้ ประกอบกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมการดำเนินงานตามสภาพความเป็นจริง และปัจจัยอีกหลายประการที่เป็นเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการกิจการตามประเด็นการพัฒนาเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ ถึงแม้จะดำเนินงานภายใต้กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งผลการดำเนินงานการจัดทำบริการสาธารณะ ในภาพรวมจำแนกตามประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน เส้นทางคมนาคม ระบบระบายน้ำ สะพาน เขื่อน ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค งานสาธารณูปโภคสาธารณูปการ งานไฟฟ้า ระบบโทรคมนาคม และงานผังเมือง ซึ่งปัญหาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบ คือ ประชาชนยังได้รับความเดือดร้อนจากการไม่ได้รับความปลอดภัยจากการใช้เส้นทางคมนาคมขนส่ง การสาธารณูปโภค สาธารณูปการไฟฟ้าแสงสว่างยังไม่ครอบคลุม การจัดหาแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ระบบประปา ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ซึ่งจะเห็นได้จากปัญหาความต้องการของประชาชนผ่านการเสนอแผนงานโครงการ ด้านโครงสร้างพื้นฐานมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับ ประเด็นการพัฒนาด้านอื่น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด มีหน้าที่ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในทุกด้าน และสร้างความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้นในสังคม โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การดูแลเด็ก เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ให้มีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐไม่ว่าจะเป็นการศึกษา สาธารณสุข กีฬา การสังคมสงเคราะห์ ทั้งด้านการจัดทำฐานข้อมูล การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก หรือกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ ในการสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ให้มีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ โดยการจัดและส่งเสริมการศึกษา มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเพื่อให้เด็กและเยาวชนให้เติบโต อย่างมีคุณภาพ สำหรับภารกิจด้านการกีฬามีหน้าที่ในการจัดให้มีหรือปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังส่งเสริมสนับสนุนด้านการสาธารณสุข ได้แก่ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ รวมถึงการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพ สุขอนามัย และการสาธารณสุขมูลฐานในระดับพื้นที่ ตลอดจนการณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอีกด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนที่ได้รับ ความเดือดร้อนทั้งจากภัยธรรมชาติ อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ตลอดจนภัยที่เกิดจากการก่อการร้ายในพื้นที่ โดย ดำเนินการ เพื่อช่วยเหลือประชาชนทั้งการป้องกันการเกิดเหตุรวมไปถึงการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน หลังจากเกิดเหตุโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีศักยภาพในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น สร้างเครือข่ายชุมชน ผู้นำศาสนาให้มีความเข้มแข็งและมี บทบาทความเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง การ ปกครองระบบประชาธิปไตยและมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น พร้อมทั้งสามารถบูรณา การความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันในทุกมิติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนในท้องถิ่น เช่น โครงการเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตการเกษตร ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิต การส่งออก สนับสนุนการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น ด้านการท่องเที่ยว ดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว การทำฐานข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว การทำป้ายแสดงสถานที่ท่องเที่ยว และการอำนวยความสะดวก แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

ตารางที่ ๑ : ข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

ที่	ชื่อ อปท.	อำเภอ	ที่อยู่	โทรศัพท์
๑	องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส	เมือง	๒๓๒ ถนนศูนย์ราชการ อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๑๗๙๕๐
๒	เทศบาลเมืองนราธิวาส	เมือง	๔๑๐ ถนนพิชิตบำรุง อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๑๖๑๗๕
๓	เทศบาลตำบลกะลุวอเหนือ	เมือง	ม.๖ ต.กะลุวอเหนือ อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๔๒๐๓๘
๔	อบต.โคกเคียน	เมือง	ม.๒ ต.โคกเคียน อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๔๑๑๐๑
๕	อบต.กะลุวอ	เมือง	๔/๖ ม.๔ ถนนสายเลี้ยวเมืองนราธิวาส - ตากใบ อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๓๙๔๙๖
๖	อบต.บางปอ	เมือง	ม.๓ ต.บางปอ อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๖๔๓๑๖๔
๗	อบต.มะนังตายอ	เมือง	ม.๕ ต.มะนังตายอ อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๔๓๐๔๒
๘	อบต.ลำภู	เมือง	ม.๗ ต.ลำภู อ.เมือง จ.นราธิวาส ๙๖๐๐๐	๐๗๓ ๕๔๒๖๒๓
๙	เทศบาลตำบลยี่งอ	ยี่งอ	ถ.เทศบาล ๕ ต.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๕๔๑๐๘๒
๑๐	อบต.จอบะเข	ยี่งอ	ม.๕ ต.จอบะเข อ.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๕๑๕๓๙๖
๑๑	อบต.ตะปอเยาะ	ยี่งอ	ม.๒ ต.ตะปอเยาะ อ.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๖๔๐๐๓๐
๑๒	อบต.ยี่งอ	ยี่งอ	๒๒๗/๕ ม.๒ ต.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๕๔๑๓๒๖
๑๓	อบต.ละหาร	ยี่งอ	ม.๒ ต.ละหาร อ.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๕๑๔๓๔๓
๑๔	อบต.ลุโบายะ	ยี่งอ	ม.๓ ต.ลุโบายะ อ.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๕๑๕๓๔๔
๑๕	อบต.ลุโบายะปือชา	ยี่งอ	ม.๓ ต.ลุโบายะปือชา อ.ยี่งอ จ.นราธิวาส ๙๖๑๘๐	๐๗๓ ๗๐๙๗๕๐
๑๖	เทศบาลตำบลตันหยงมัส	ระแงะ	ม.๑ ถนนพระยาระแงะ ต.ตันหยงมัส อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๖๗๑๓๖๔
๑๗	เทศบาลตำบลมะรือโบตก	ระแงะ	ม.๕ บ้านบาโงระนะ ต.มะรือโบตก อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๖๗๑๘๖๕ ๐๗๓ ๕๖๙๐๙๐
๑๘	อบต.กาลิซา	ระแงะ	ม.๑ บ้านบูโงะ ต.กาลิซา อ.ระแงะ จ.นราธิวาส	๐๗๓ ๕๕๓๕๐๙
๑๙	อบต.เฉลิม	ระแงะ	ม.๕ บ้านลุโบายะกาเยาะ ต.เฉลิม อ.ระแงะ จ.นราธิวาส	๐๗๓ ๕๓๙๘๓๐
๒๐	อบต.ตันหยงมัส	ระแงะ	ม.๑ บ้านตันหยงมัส ต.ตันหยงมัส อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๖๗๑๘๖๕
๒๑	อบต.ตันหยงลิมอ	ระแงะ	ม.๑ บ้านตะโกลี ต.ตันหยงลิมอ อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๖๗๐๐๕๒
๒๒	อบต.บองอ	ระแงะ	ม.๙ บ้านจุฬารณพัฒนา ๕ ต.บองอ อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๒๒๐	๐๗๓ ๕๓๐๘๔๑
๒๓	อบต.บาโงสะโต	ระแงะ	ม.๔ บ้านบละเต ต.บาโงสะโต อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๖๗๑๕๕๔
๒๔	อบต.มะรือโบตก	ระแงะ	ม.๑ บ้านมะรือโบตก ต.มะรือโบตก อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๕๖๗๐๒๘
๒๕	เทศบาลตำบลรือเสาะ	รือเสาะ	ม.๒ ถนนรือเสาะสนองกิจ ต.รือเสาะ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๗๑๔๓๓

ที่	ชื่อ อบท.	อำเภอ	ที่อยู่	โทรศัพท์
๒๖	อบต.โคกสะอาด	รือเสาะ	ม.๒ บ้านไอรักอุป ต.โคกสะอาด อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๘๗๗ ๓๕๕๖๐ ๐๗๓ ๕๕๑๙๙๘
๒๗	อบต.บาตง	รือเสาะ	๕๙ ม.๔ ต.บาตง อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๓๖๐๒๔
๒๘	อบต.รือเสาะ	รือเสาะ	๑๗/๕ ม.๕ ถนนรือเสาะ - ศรีสาคร ต.รือเสาะ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๕๔๑๑๒
๒๙	อบต.รือเสาะออก	รือเสาะ	๔๘/๙ ม.๒ ต.รือเสาะออก อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๗๑๗๑๑
๓๐	อบต.เรียง	รือเสาะ	ม.๒ บ้านสุเป๊ะ ต.เรียง อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๘๑ ๗๖๖๓๐๖๔ ๐๗๓ ๕๕๑๒๙๐
๓๑	อบต.ลาโละ	รือเสาะ	ม.๗ ต.ลาโละ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๗๘๐๑๗
๓๒	อบต.สามัคคี	รือเสาะ	๓๓/๑ ม.๑ ต.สามัคคี อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๗๑๘๖๐
๓๓	อบต.สาวอ	รือเสาะ	ม.๒ ต.สาวอ อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๗๑๘๔๕
๓๔	อบต.สุวารี	รือเสาะ	๕๕ ม.๕ ต.สุวารี อ.รือเสาะ จ.นราธิวาส ๙๖๑๕๐ ๙๖๑๕๐	๐๗๓ ๕๓๖๐๑๒
๓๕	เทศบาลตำบลบูเกะตา	แว้ง	๙๙/๙ ม.๒ ต.โล๊ะจูด อ.แว้ง จ.นราธิวาส ๙๖๑๖๐	๐๗๓ ๕๕๖๑๐๓
๔๕	อบต.เชิงคีรี	ศรีสาคร	ม.๒ ต.เชิงคีรี อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส ๙๖๒๑๐	๐๗๓ ๖๔๔๒๕๖
๔๖	อบต.ชากอ	ศรีสาคร	๗ ม.๔ ต.ชากอ อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส ๙๖๒๑๐	๐๗๓ ๕๖๑๑๙๖
๔๗	อบต.ตะมะยูง	ศรีสาคร	๑/๑ ม.๓ ต.ตะมะยูง อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส ๙๖๒๑๐	๐๗๓ ๖๔๔๐๗๖
๔๘	อบต.ศรบรรพต	ศรีสาคร	ม.๒ ต.ศรบรรพต อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส ๙๖๒๑๐	๐๗๓ ๕๕๑๙๙๐
๔๙	อบต.ศรีสาคร	ศรีสาคร	ม.๕ ต.ศรีสาคร อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส ๙๖๒๑๐	๐๗๓ ๕๖๑๑๔๑
๕๐	เทศบาลตำบลสุคีริน	สุคีริน	๑๖๔/๑ ม.๔ ต.สุคีริน อ.สุคีริน จ.นราธิวาส ๙๖๑๙๐	๐๗๓ ๖๕๖๑๙๔
๕๑	อบต.เกียร์	สุคีริน	ม.๑ ต.เกียร์ อ.สุคีริน จ.นราธิวาส ๙๖๑๙๐	๐๗๓ ๖๕๖๓๒๕
๕๒	อบต.ภูเขาทอง	สุคีริน	ม.๑ ต.ภูเขาทอง อ.สุคีริน จ.นราธิวาส ๙๖๑๙๐	๐๗๓ ๕๕๑๖๓๔
๕๓	อบต.มาโมง	สุคีริน	๒๒ ม.๑ ต.มาโมง อ.สุคีริน จ.นราธิวาส ๙๖๑๙๐	๐๗๓ ๕๕๑๖๒๓
๕๔	อบต.ร่มไทร	สุคีริน	ม.๑ ต.ร่มไทร อ.สุคีริน จ.นราธิวาส ๙๖๑๙๐	๐๘๙ ๕๕๖๑๑๐๙
๕๕	อบต.สุคีริน	สุคีริน	ม.๓ ต.สุคีริน อ.สุคีริน จ.นราธิวาส ๙๖๑๙๐	๐๗๓ ๗๐๙๗๑๕
๕๖	เทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก	สุไหงโก-ลก	๒๕ ถ.ทรายทอง ๒ อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส ๙๖๑๒๐	๐๗๓ ๖๔๕๒๙๕
๕๗	เทศบาลตำบลปาเสมัส	สุไหงโก-ลก	๑๒๘/๕ ม.๗ ต.ปาเสมัส อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส ๙๖๑๒๐	๐๗๓ ๖๔๖๕๔๓
๕๘	อบต.บูโยะ	สุไหงโก-ลก	ม.๓ ต.บูโยะ อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส ๙๖๑๒๐	๐๗๓ ๕๓๘๘๔๘
๕๙	อบต.มูโนะ	สุไหงโก-ลก	ต.มูโนะ อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส ๙๖๑๒๐	๐๗๓ ๖๒๑๐๒๐
๖๐	อบต.เทศบาลตำบลปะลู	สุไหงปาดี	๗๑ ถ.ฉัตรวาริน อ.สุไหงปาดี จ.นราธิวาส ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๖๕๑๗๑๔
๖๑	อบต.กาละ	สุไหงปาดี	ม.๕ ต.กาละ อ.สุไหงปาดี จ.นราธิวาส ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๖๔๕๐๕๕
๖๒	อบต.โต๊ะเต็ง	สุไหงปาดี	ม.๑ ต.โต๊ะเต็ง อ.สุไหงปาดี จ.นราธิวาส ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๕๒๓๑๕๒
๖๓	อบต.ปะลูลู	สุไหงปาดี	ม.๓ ต.ปะลูลู อ.สุไหงปาดี จ.นราธิวาส ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๕๖๑๔๙๘

ที่	ชื่อ อปท.	อำเภอ	ที่อยู่	โทรศัพท์
๖๔	อบต.ริโก่	สุโขทัย	ม.๑ บ้านจือแร ต.ริโก่ อ.สุโขทัย จ.นครราชสีมา ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๕๓๘๘๗๔
๖๕	อบต.สากอ	สุโขทัย	ม.๔ ต.สากอ อ.สุโขทัย จ.นครราชสีมา ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๖๕๓๕๕๒
๖๖	อบต.สุโขทัย	สุโขทัย	ม.๖ บ้านคนตสุโขทัย อ.สุโขทัย จ.นครราชสีมา ๙๖๑๔๐	๐๗๓ ๖๕๓๐๕๕
๖๗	อบต.จะนะ	จะนะ	ม.๓ ต.จะนะ อ.จะนะ จ.นครราชสีมา ๙๖๒๒๐	๐๗๓ ๕๔๓๕๒๐
๖๘	อบต.ช้างเผือก	จะนะ	ม.๒ ต.ช้างเผือก อ.จะนะ จ.นครราชสีมา ๙๖๒๒๐	๐๗๓ ๕๕๑๗๑๖
๖๙	อบต.ดุขงญอ	จะนะ	ม.๓ ต.ผดุงมาตร อ.จะนะ จ.นครราชสีมา ๙๖๒๒๐	๐๗๓ ๕๕๑๒๑๖
๗๐	อบต.ผดุงมาตร	จะนะ	ม.๓ ต.ผดุงมาตร อ.จะนะ จ.นครราชสีมา ๙๖๒๒๐	๐๗๓ ๕๕๑๗๑๕
๗๑	อบต.จวบ	เจาะไอร้อง	ถนนยานิง - เจาะไอร้อง ม.๒ ต.จวบ อ.เจาะไอร้อง จ.นครราชสีมา ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๕๕๑๗๑๕
๗๒	อบต.บุกิต	เจาะไอร้อง	ถนนยานิง - เจาะไอร้อง ม.๓ ต.จวบ อ.เจาะไอร้อง จ.นครราชสีมา ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๖๔๕๕๘๘
๗๓	อบต.มะรือโบออก	เจาะไอร้อง	ม.๖ มะรือโบออก อ.เจาะไอร้อง จ.นครราชสีมา ๙๖๑๓๐	๐๗๓ ๕๓๘๒๖๙
๗๔	เทศบาลเมืองตากใบ	ตากใบ	ม.๑ ถนนเทศบาล ต.จ๊ะหะตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๖๔๒๓๓๐
๗๕	อบต.เกาะสะท้อน	ตากใบ	ม.๒ บ้านเกาะสะท้อน ต.เกาะสะท้อน อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๕๕๕๐๒๐
๗๖	อบต.โฆษิต	ตากใบ	ม.๔ บ้านโคกมีอบต.โฆษิต อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๕๓๘๐๔๗
๗๗	อบต.นาค	ตากใบ	ม.๒ ต.นาค อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๕๓๘๐๖๙
๗๘	อบต.บางขุนทอง	ตากใบ	ม.๓ ต.บางขุนทอง อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๕๕๓๑๘๐
๗๙	อบต.พร่อน	ตากใบ	ม.๖ ต.พร่อน อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๒๑๐	๐๗๓ ๕๖๑๑๔๑
๘๐	อบต.ไพรวัน	ตากใบ	ม.๖ บ้านภู ต.ไพรวัน อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๖๔๑๐๔๐
๘๑	อบต.ศาลาใหม่	ตากใบ	ม.๓ ต.ศาลาใหม่ อ.ตากใบ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๑๐	๐๗๓ ๕๓๘๓๕๓
๘๒	เทศบาลตำบลตันไทร	บาเจาะ	๓๓๓ ม.๑ ต.ปะลูกสาเมา อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๕๖๓๑๗๐
๘๓	เทศบาลตำบลบาเจาะ	บาเจาะ	ถนนเพชรเกษม ต.บาเจาะ อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๕๕๙๐๔๔
๘๔	อบต.กาเยาะมาตี	บาเจาะ	ม.๕ ต.กาเยาะมาตี อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๕๕๙๒๓๗
๘๕	อบต.บาเจาะ	บาเจาะ	ม.๓ ต.บาเจาะ อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๕๕๙๒๖๗
๘๖	อบต.บาเร๊ะใต้	บาเจาะ	ม.๒ ต.บาเร๊ะใต้ อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๕๕๑๘๘๘
๘๗	อบต.บาเร๊ะเหนือ	บาเจาะ	ม.๑ บ้านจำปากอ ต.บาเร๊ะเหนือ อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๖๓๐๘๔๔
๘๘	อบต.ปะลูกสาเมา	บาเจาะ	ถนนตันไทร-ตะละดือรามัน อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๗๐๙๗๔๒
๘๙	อบต.ลูโปะสาวอ	บาเจาะ	ม.๔ ถนนบือราเฮง-ตะละดือรามัน ต.ลูโปะสาวอ อ.บาเจาะ จ.นครราชสีมา ๙๖๑๗๐	๐๗๓ ๕๕๙๒๗๐

๑.๒ การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

การประเมินผลการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ จำนวน ๘๙ แห่ง มีการประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่นแบ่งเป็น ๒ มิติ ดังนี้

๑.๒.๑ มิติเชิงปริมาณ

การนำประเด็นการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายที่กำหนด โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนา โครงการ และกิจกรรมในแต่ละปี ทั้งนี้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และการใช้จ่ายเงินสะสมในช่วงระยะเวลาของแผน เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณและการดำเนินโครงการมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ดังนั้นจึงได้รวบรวมข้อมูลจำนวนโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของโครงการและทิศทางการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ : แสดงจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ลำดับ ที่	อปท.	จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (โครงการ)				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑	อบจ.นราธิวาส	๕๙	๑๐๕	๑๒๓	๑๓๖	๑๑๔
๒	อำเภอเมืองนราธิวาส	๑,๒๙๖	๑,๒๗๔	๑,๒๘๕	๑,๒๓๔	๑,๑๕๘
๓	อำเภอตากใบ	๙๑๕	๙๔๔	๑,๐๓๒	๑,๐๘๔	๙๒๗
๔	อำเภอสุไหงโก - ลก	๖๐๔	๖๐๘	๕๔๑	๕๗๓	๕๓๕
๕	อำเภอยี่งอ	๙๘๑	๑,๐๖๐	๑,๐๖๑	๑,๐๔๐	๑,๐๑๓
๖	อำเภอบาเจาะ	๘๔๐	๘๗๓	๘๖๘	๘๗๙	๘๘๘
๗	อำเภอริ้วเสาะ	๑,๓๒๗	๑,๓๖๕	๑,๓๕๔	๑,๓๔๖	๑,๓๖๙
๘	อำเภอสุไหงปาดี	๑,๐๗๘	๑,๑๑๙	๑,๒๓๑	๑,๒๒๘	๑,๑๑๘
๙	อำเภอแว้ง	๑,๑๑๖	๑,๒๗๘	๑,๓๑๘	๑,๒๗๐	๑,๒๔๘
๑๐	อำเภอสือคิริน	๙๘๑	๑,๐๒๕	๑,๑๐๑	๑,๐๖๔	๑,๐๕๑
๑๑	อำเภอศรีสาคร	๑,๔๘๖	๑,๕๐๘	๑,๕๔๖	๑,๔๗๙	๑,๔๕๘
๑๒	อำเภอระแงะ	๑,๕๑๙	๑,๕๖๘	๑,๕๕๐	๑,๔๙๙	๑,๔๙๒
๑๓	อำเภอเจาะไอร้อง	๕๔๘	๕๙๘	๕๕๙	๔๓๙	๓๙๖
๑๔	อำเภोजะแนะ	๔๖๙	๔๖๒	๔๗๔	๔๘๒	๔๕๔
รวมทั้งสิ้น		๑๓,๖๘๘	๑๔,๒๔๙	๑๔,๕๒๐	๑๔,๒๓๕	๑๓,๖๗๕

แหล่งที่มาข้อมูล : แบบรายงานผลการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ

จากตารางที่ ๒ พบว่า จำนวนโครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในลักษณะเพิ่มขึ้นและลดลง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๑๓,๖๘๘ โครงการ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๔,๒๔๙ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ หรือเพิ่มขึ้นจำนวน ๕๖๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๐ และเพิ่มขึ้นเป็น ๑๔,๕๒๐ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๒๗๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๐ ซึ่งเป็นปีที่มีจำนวนโครงการสูงสุดในช่วงระยะเวลาของแผน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ พบว่ามีจำนวนโครงการเพิ่มขึ้น ๘๓๒ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖.๐๘ แสดงให้เห็นว่าในช่วงต้นถึงช่วงกลางของแผน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดโครงการเพื่อรองรับภารกิจการพัฒนาและความต้องการของพื้นที่เพิ่มขึ้น

สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวนโครงการลดลงเหลือ ๑๔,๒๓๕ โครงการ หรือลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๒๘๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๖ และในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ลดลงเหลือ ๑๓,๖๗๕ โครงการ หรือลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๕๖๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๓ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งมีจำนวนโครงการสูงสุดกับปี พ.ศ. ๒๕๗๐ พบว่าลดลงจำนวน ๘๔๕ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕.๘๒ อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กับปี พ.ศ. ๒๕๗๐ พบว่ามีจำนวนโครงการลดลงเพียง ๑๓ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๙ จึงอาจกล่าวได้ว่าในภาพรวมตลอดช่วงระยะเวลา ๕ ปี จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน โดยมีการเพิ่มขึ้นในช่วงกลางของแผนและปรับลดลงในช่วงปลายของแผน

เมื่อพิจารณาเป็นรายพื้นที่ พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอระแงะและอำเภอศรีสาครมีจำนวนโครงการอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น โดยอำเภอระแงะมีจำนวนโครงการสูงสุด ๑,๕๖๘ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และอำเภอศรีสาครมีจำนวนสูงสุด ๑,๕๔๖ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ขณะที่อำเภอแว้งมีจำนวนโครงการเพิ่มขึ้นจาก ๑,๑๑๖ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็น ๑,๒๔๘ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๘๓ ส่วนพื้นที่ที่มีจำนวนโครงการลดลงอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ อำเภอเมืองนราธิวาส ซึ่งลดลงจาก ๑,๒๙๖ โครงการ เหลือ ๑,๑๕๘ โครงการ และอำเภอเจาะไอร้อง ซึ่งลดลงจาก ๕๔๘ โครงการ เหลือ ๓๙๖ โครงการ หรือลดลงร้อยละ ๒๗.๗๔ ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงของจำนวนโครงการในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันตามบริบท ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส พบว่า จำนวนโครงการเพิ่มขึ้นจาก ๕๙ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็น ๑๓๖ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ก่อนลดลงเหลือ ๑๑๔ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปีแรกและปีสุดท้ายของแผน มีจำนวนโครงการเพิ่มขึ้น ๕๕ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๓.๒๒ ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนโครงการอาจเป็นผลจากการทบทวนและปรับปรุงแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนความพร้อมและข้อจำกัดด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้น การพิจารณามิติเชิงปริมาณจากจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงควรนำมาวิเคราะห์ควบคู่กับจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณและผลการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถประเมินการนำประเด็นการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับสภาพการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

จากการวิเคราะห์จำนวนโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส สามารถสะท้อนให้เห็นถึงกรอบทิศทางและความต้องการในการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาเฉพาะจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นยังไม่สามารถสะท้อนถึงการนำแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน เนื่องจากโครงการที่กำหนดไว้ในแผนจะต้องได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามลำดับความสำคัญ ความจำเป็น ความพร้อมของพื้นที่ ตลอดจนฐานะทางการคลังและศักยภาพด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงผลของการแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้รวบรวมข้อมูลจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาลในเขตจังหวัดนราธิวาส ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ เพื่อนำมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ระดับการนำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การจัดสรรงบประมาณและการดำเนินงานจริง โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ : แสดงจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙

ลำดับที่	อปท.	จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ (โครงการ)			
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙
๑	อบจ.นราธิวาส	๑๐๑	๖๒	๕๐	๖๔
๒	อำเภอเมืองนราธิวาส	๖๕๕	๕๕๘	๕๙๓	๕๖๑
๓	อำเภอตากใบ	๕๗๔	๕๔๙	๕๔๑	๕๑๑
๔	อำเภอสุไหงโก - ลก	๓๑๔	๒๙๔	๓๐๙	๒๗๘
๕	อำเภอยี่งอ	๓๖๖	๒๙๗	๓๕๖	๓๗๙
๖	อำเภอบาเจาะ	๔๒๑	๓๘๗	๔๒๖	๓๒๑
๗	อำเภอรือเสาะ	๔๗๖	๓๗๓	๕๐๒	๓๙๓
๘	อำเภอสุไหงปาดี	๔๔๙	๔๓๒	๓๕๔	๓๕๔
๙	อำเภอแว้ง	๔๐๖	๔๖๓	๓๒๙	๓๙๔
๑๐	อำเภอสุคิริน	๓๓๗	๓๒๑	๓๑๒	๓๒๐
๑๑	อำเภอศรีสาคร	๒๒๔	๓๙๔	๓๔๐	๒๘๔
๑๒	อำเภอระแงะ	๕๕๖	๖๗๗	๕๗๘	๔๒๘
๑๓	อำเภอเจาะไอร้อง	๑๙๘	๒๒๐	๒๐๖	๒๑๗
๑๔	อำเภอจะแนะ	๓๑๖	๒๘๙	๒๖๙	๒๘๙
รวมทั้งสิ้น		๕,๗๐๙	๕,๖๐๕	๕,๔๓๔	๕,๐๘๒

แหล่งที่มาข้อมูล : แบบรายงานผลการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ

จากตารางที่ ๓ พบว่า จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณรวมทั้งสิ้น ๕,๓๙๓ โครงการ ลดลงเหลือ ๕,๓๑๖ โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๑.๔๓ และลดลงเหลือ ๕,๑๖๕ โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ คิดเป็นการลดลงจากปีก่อนร้อยละ ๒.๘๔ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ มีจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณรวม ๔,๗๙๓ โครงการ ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๓๗๒ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๒๐ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ พบว่าจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณลดลงจำนวน ๖๐๐ โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๓ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการปรับลดจำนวนโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

เมื่อพิจารณาเป็นรายพื้นที่ พบว่า จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณมีความแตกต่างกันตามบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ โดยอำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอดากู และอำเภอระแงะ มีจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณอยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กับ พ.ศ. ๒๕๖๙ พบว่าหลายพื้นที่มีจำนวนโครงการลดลง เช่น อำเภอเมืองนราธิวาสลดลงจาก ๖๕๕ โครงการ เหลือ ๕๖๑ โครงการ อำเภอดากูลดลงจาก ๕๗๔ โครงการ เหลือ ๕๑๑ โครงการ อำเภอบาเจาะลดลงจาก ๔๒๑ โครงการ เหลือ ๓๒๑ โครงการ และอำเภอระแงะลดลงจาก ๕๕๖ โครงการ เหลือ ๔๒๘ โครงการ ขณะที่บางพื้นที่มีจำนวนโครงการเพิ่มขึ้นหรืออยู่ในระดับใกล้เคียงเดิม เช่น อำเภอเย็งอเพิ่มจาก ๓๖๖ โครงการ เป็น ๓๗๙ โครงการ และอำเภอเจาะไอร้องเพิ่มจาก ๑๙๘ โครงการ เป็น ๒๑๗ โครงการ ส่วนอำเภอจะแนะมีจำนวนโครงการลดลงจาก ๓๑๖ โครงการ เหลือ ๒๘๙ โครงการ ในช่วงเวลาเดียวกัน

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส พบว่า จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณลดลงจาก ๑๐๑ โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เหลือ ๖๔ โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ทั้งนี้ จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณเป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ประกอบการพิจารณาโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยการเปลี่ยนแปลงของจำนวนโครงการในแต่ละปีอาจเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชน ความจำเป็นและความเร่งด่วนของโครงการ ตลอดจนฐานะทางการคลัง งบประมาณ และความพร้อมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับ จังหวัดนราธิวาส

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ได้รวบรวมข้อมูลจำนวนโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ในฐานะหน่วยรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจากโครงการที่ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ และสถานะการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส รายละเอียดตามตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ : แสดงจำนวนโครงการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

ประเด็นการพัฒนา	อำเภอ	โครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	
		จำนวน (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ตากใบ	๑๓	๑๓๕,๑๐๕,๘๐๐
	แว้ง	๓	๒๒,๖๙๕,๐๐๐
	เจาะไอร้อง	๓๓	๕๖๗,๐๒๓,๗๐๐
	สุไหงปาดี	๘	๔๓,๘๔๐,๐๐๐
	รือเสาะ	๓	๒๓,๓๖๗,๐๐๐
	สุคิริน	๑	๖,๓๒๐,๐๐๐
	ระแงะ	๓	๘,๕๗๘,๐๐๐
	เมืองนราธิวาส	๒	๒๓,๐๙๑,๐๐๐
	ศรีสาคร	๔๘	๓๙๓,๓๕๐,๐๐๐
ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	เจาะไอร้อง	๑	๑๓,๐๕๔,๐๐๐
	บาเจาะ	๑	๒,๖๕๕,๐๐๐
	ระแงะ	๑	๗,๘๕๐,๐๐๐
	สุไหงโก-ลก	๑	๑๔๗,๗๐๐
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระแงะ	๑	๓,๔๓๐,๘๐๐
	แว้ง	๑	๑,๕๖๑,๐๐๐
	เจาะไอร้อง	๕	๓๙๗,๘๑๗,๕๐๐
รวมทั้งสิ้น		๑๒๕	๑,๖๔๙,๘๘๖,๕๐๐

จากข้อมูลการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พบว่ามีโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น รวม ๑๒๕ โครงการ งบประมาณรวม ๑,๖๔๙.๘๘ ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน ๑๑๔ โครงการ งบประมาณ ๑,๒๒๓.๓๗ ล้านบาท รองลงมาเป็นการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗ โครงการ งบประมาณ ๔๐๒.๘๑ ล้านบาท และด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำนวน ๔ โครงการ งบประมาณ ๒๓.๗๑ ล้านบาท สะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการโครงการที่มีความจำเป็นและเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับพื้นที่และระดับจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ได้รวบรวมข้อมูลจำนวนโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ในฐานะหน่วยรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น จากโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ และสถานะการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส รายละเอียดตามตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ : แสดงจำนวนโครงการโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

ประเด็นการพัฒนา	อำเภอ	โครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น		โครงการที่นำไปดำเนินการ	
		จำนวน (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)	จำนวน (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ตากใบ	๑๐	๘๒,๒๕๘,๐๐๐	๗	๖๕,๒๙๙,๐๐๐
	สุคีริน	๒	๑๓,๗๕๑,๐๐๐	๑	๖,๓๒๐,๐๐๐
	เมืองนราธิวาส	๒	๒๓,๐๙๑,๐๐๐	๒	๒๓,๐๙๑,๐๐๐
	สุไหงปาดี	๑	๕,๑๘๘,๐๐๐	๑	๕,๑๘๘,๐๐๐
	ระแงะ	๔	๒๑,๑๑๔,๐๐๐	๓	๑๑,๔๑๒,๐๐๐
	ศรีสาคร	๘	๔๒,๘๒๕,๐๐๐	๕	๒๐,๔๐๒,๐๐๐
	รือเสาะ	๕	๓๒,๗๐๒,๐๐๐	๓	๒๓,๓๖๗,๐๐๐
	เจาะไอร้อง	๑	๔,๑๑๒,๐๐๐	๑	๔,๑๑๒,๐๐๐
ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ยี่งอ	๒	๕,๗๘๖,๐๐๐	-	-
	ระแงะ	๑	๗,๘๕๐,๐๐๐	-	-
	สุไหงโก-ลก	๑	๓,๑๔๐,๐๐๐	-	-
	สุไหงปาดี	๑	๗,๘๕๐,๐๐๐	-	-
	บาเจาะ	๑	๒,๖๕๕,๐๐๐	๑	๒,๖๕๕,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น		๓๙	๒๕๒,๓๒๒,๐๐๐	๒๔	๑๖๑,๘๔๖,๐๐๐

จากตารางที่ ๕ พบว่า โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ครอบคลุมพื้นที่หลายอำเภอ ได้แก่ อำเภอตากใบ สุคีริน เมืองนราธิวาส สุไหงปาดี ระแงะ ศรีสาคร รือเสาะ และเจาะไอร้อง นอกจากนี้ ยังมีโครงการด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตในพื้นที่อำเภอ ยี่งอ ระแงะ สุไหงโก-ลก สุไหงปาดี และบาเจาะ แสดงให้เห็นถึงบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสในการประสานโครงการที่มีขอบเขตการดำเนินงานหรือวงเงินงบประมาณเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และความเหมาะสมด้านการเงินการคลัง

เมื่อพิจารณาผลการนำโครงการไปดำเนินการ พบว่า โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้รับการนำไปดำเนินการในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะอำเภอตากใบ เมืองนราธิวาส ระแงะ ศรีสาคร รือเสาะ สุคีริน สุโหลงปาดิ และเจาะไอร้อง ขณะที่โครงการด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตมีการนำไปดำเนินการในพื้นที่อำเภอบาเจาะ จำนวน ๑ โครงการ งบประมาณ ๒,๖๕๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ จากวงเงินโครงการตามแผนรวม ๒๕๒,๓๒๒,๐๐๐ บาท มีโครงการที่นำไปดำเนินการคิดเป็นวงเงินรวม ๑๖๑,๘๔๖,๐๐๐ บาท หรือประมาณ ร้อยละ ๖๔.๑๔ ของวงเงินโครงการทั้งหมด สะท้อนให้เห็นถึงการนำโครงการที่ได้รับการประสานและบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การดำเนินงานตามความจำเป็น ความพร้อม และศักยภาพด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

ผลการดำเนินงานดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของกระบวนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ซึ่งเป็นกลไกในการเชื่อมโยงปัญหาและความต้องการที่เกินศักยภาพของท้องถิ่นไปสู่การพิจารณาดำเนินการในระดับจังหวัด อันจะช่วยให้การจัดบริการสาธารณะและการพัฒนาพื้นที่เป็นไปอย่างบูรณาการ สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ ตลอดจนสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๒ มิติเชิงคุณภาพ

การนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ พบว่า การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสะท้อนถึงการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการ และบริบทของแต่ละพื้นที่ โดยมีการปรับลำดับความสำคัญของโครงการให้เหมาะสมกับสถานการณ์และศักยภาพด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจำนวนโครงการของแต่ละพื้นที่ มีความแตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนถึงสภาพปัญหา ความจำเป็น และศักยภาพในการพัฒนาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ยังพบว่าโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นมิได้สามารถนำไปดำเนินการได้ทั้งหมด เนื่องจากต้องพิจารณาความจำเป็น ความเร่งด่วน ความพร้อม และข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดลำดับความสำคัญและการบริหารทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พบว่าโครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมักเป็นโครงการที่มีขนาดหรือวงเงินเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงและบูรณาการการพัฒนาระหว่างระดับพื้นที่กับระดับจังหวัด ทั้งนี้การนำประเด็นการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส มีความเชื่อมโยงระหว่างแผน ความต้องการของพื้นที่ การจัดลำดับความสำคัญ และศักยภาพด้านงบประมาณ ดังนั้น การประเมินผลควรพิจารณาทั้งจำนวนโครงการ ผลการดำเนินงาน และประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ เพื่อสะท้อนประสิทธิผลของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง

๒. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ

ในการดำเนินงานในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสได้วิเคราะห์จำนวนโครงการตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นทั้ง ๗ ด้านจากแบบรายงานผลการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสไปสู่การปฏิบัติ พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับประเด็นด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๐ รองลงมา ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๕ สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคเพื่อรองรับการให้บริการสาธารณะและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

สำหรับประเด็นด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๙ และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑๖ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐควบคู่กับการอนุรักษ์ส่งเสริม และสืบสานอัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น และด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๘ และด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๓ ขณะที่ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว มีจำนวนโครงการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๘ ของจำนวนโครงการทั้งหมด

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาภาพรวมของการกระจายตัวของโครงการ พบว่า โครงการส่วนใหญ่ยังคงมุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนและการให้บริการสาธารณะเป็นหลัก ขณะที่โครงการด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ การลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว ตลอดจนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นการพัฒนาด้านอื่น ดังนั้น ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาในระยะต่อไป ควรพิจารณาส่งเสริมและเพิ่มสัดส่วนโครงการที่มุ่งพัฒนาให้ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อให้การพัฒนาในภาพรวมมีความสมดุล ครอบคลุม และสอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของพื้นที่

๒.๒ ผลกระทบ

การดำเนินโครงการพัฒนาต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสพบข้อจำกัดสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ได้แก่ งบประมาณและบุคลากรที่ไม่เพียงพอ การดำเนินโครงการที่ไม่ครอบคลุมหรือไม่ต่อเนื่อง ตลอดจนข้อจำกัดด้านพื้นที่และระเบียบกฎหมาย ส่งผลให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะบางส่วนล่าช้า ประชาชนยังประสบปัญหาการคมนาคม ระบบระบายน้ำและสาธารณสุขที่ไม่ทั่วถึง รวมถึงการเข้าถึงบริการด้านคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และการช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ยังส่งผลกระทบต่อบรรยากาศการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ทำให้โอกาสในการประกอบอาชีพและสร้างรายได้ของประชาชนมีข้อจำกัด

ปัญหาการมีส่วนร่วมและความตระหนักของประชาชนในบางพื้นที่ โดยเฉพาะการดูแลสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะ การรักษาความเป็นระเบียบของชุมชน และการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบกับการประสานงานระหว่างหน่วยงาน การใช้เทคโนโลยี และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารยังมีข้อจำกัดในบางแห่ง สภาพที่ประชาชนไม่พึงปรารถนาจึงมิได้จำกัดเฉพาะการขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงการได้รับบริการที่ล่าช้าหรือไม่ทั่วถึง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาสิ่งแวดล้อมและขยะ การขาดโอกาสทางเศรษฐกิจ การลดทอนคุณค่าทางวัฒนธรรม ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยังไม่ทั่วถึง ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรนำไปใช้ประกอบการกำหนดทิศทางการจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาให้สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

๓.๑ การดำเนินงานที่ผ่านมา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสสามารถขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติได้ในหลายด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้มากขึ้น มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงและบูรณาการการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินงานในแต่ละพื้นที่ยังมีความแตกต่างกันตามบริบทและศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นยังประสบข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะข้อจำกัดด้านงบประมาณซึ่งไม่เพียงพอต่อจำนวนโครงการและความต้องการของประชาชนที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ต้องมีการจัดลำดับความสำคัญและเลื่อนการดำเนินโครงการบางส่วนออกไป ขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังมีข้อจำกัดด้านอัตราค่าจ้าง บุคลากรเฉพาะทาง เครื่องมือ และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการวางแผนและการดำเนินงาน ข้อจำกัดด้านกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนการอนุญาต และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ทำให้การดำเนินโครงการบางประเภทเกิดความล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

ในด้านสภาพแวดล้อมและบริบทของพื้นที่ ยังมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา ได้แก่ สถานการณ์ความไม่สงบ ปัญหายาเสพติด ภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพ ปัญหาความยากจนและการว่างงาน ภัยธรรมชาติ ปัญหาน้ำท่วม รวมถึงปัญหาขยะและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนและไม่สามารถแก้ไขได้โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงลำพัง อีกทั้งการประสานงานและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในบางกรณียังขาดความต่อเนื่อง ตลอดจนประชาชนบางส่วนยังมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการดำเนินกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นไม่มากเท่าที่ควร ส่งผลให้บางโครงการอาจยังไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและตรงตามเป้าหมาย

๓.๓ แนวทางการแก้ไข

แนวทางการแก้ไขปัญหาควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการวางแผนโดยนำข้อมูลปัญหา ความต้องการ และศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาใช้เป็นฐานในการกำหนดโครงการ พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญตามระดับความจำเป็น ความเร่งด่วน และผลกระทบต่อประชาชน เพื่อให้การใช้งบประมาณเกิดความคุ้มค่าและสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด สำหรับโครงการที่มีขนาดใหญ่หรือเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเพิ่มการประสานและบูรณาการกับองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร และทรัพยากรในการดำเนินงาน รวมทั้งควรลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

นอกจากนี้ ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับภารกิจ โดยเฉพาะด้านการวางแผน การบริหารโครงการ การใช้เทคโนโลยี และการติดตามประเมินผล พร้อมทั้งพัฒนาฐานข้อมูลกลางของท้องถิ่นให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย ควบคู่กับการส่งเสริมให้ประชาชน ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมตั้งแต่การเสนอปัญหา การจัดลำดับความสำคัญไปจนถึงการติดตามผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
ระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

“บริการสาธารณะครอบคลุม มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต
เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน”

วิสัยทัศน์ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“สานต่อเจตนา ใส่ใจทุกปัญหา เดินหน้าพัฒนา สู่ นราธิวาส น่ายุ”

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานครอบคลุมทั่วถึง
๒. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา สาธารณสุข อาชีพ และสวัสดิการสังคมของประชาชนทุกช่วงวัย
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน ส่งเสริมประชาธิปไตย และรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ส่งเสริมเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการท่องเที่ยวตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
๖. อนุรักษ์ ป่าไม้ และสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส มีประสิทธิภาพ มุ่งผลสัมฤทธิ์

๒. นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ประกอบด้วย ๑๐ นโยบาย ดังนี้

๑. ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๓. ด้านสาธารณสุข
๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
๕. ด้านการกีฬา นันทนาการ และการท่องเที่ยว
๖. ด้านการศึกษา
๗. ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การส่งเสริมอาชีพ และการสร้างรายได้
๘. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๙. ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ ๑ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เพื่อให้การปฏิบัติงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่า ในเชิงภารกิจ โดยใช้วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี จึงมีนโยบายในการขับเคลื่อน ดังนี้

๑. สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
๒. บริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด
๓. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
๔. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ความเข้มแข็งทางสังคมเพื่อพลังในการพัฒนาจังหวัด ในลักษณะพหุภาคี
๕. ปรับปรุงโครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ให้พร้อมที่จะรองรับการปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ในเชิงรุกอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด และคุ้มค่า
๖. ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการประชาชนโดยการจัดให้มีบุคลากรและเครื่องมือที่เหมาะสมทันสมัยเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาและบริการประชาชนในพื้นที่ให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วทันทั่วถึง โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ
๗. การให้มีบริการด้านข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ
๘. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ระบบแผนพัฒนาท้องถิ่นเกิดผลเป็นรูปธรรม เช่น การสนับสนุนโครงการพัฒนาที่เกื้อหนุนภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
๙. ยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

นโยบายที่ ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นการสร้างรากฐานของระดับการดำรงชีวิตของคนให้ดีขึ้นสร้างให้เกิดมาตรฐานของคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนี้

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บตามอัตภาพ โดยการร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
๒. ส่งเสริมและสนับสนุน ประชาชนจังหวัดนราธิวาส ก้าวสู่สังคมแห่งคุณภาพ โดยให้ ความสำคัญ กับการสร้างให้เกิดความเสมอภาคในสังคม เกิดความรู้สึกลดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีโอกาสในการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง
๓. ส่งเสริม สนับสนุนและประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งปัญหายาเสพติด ปัญหาความยากจน ฯลฯ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในจังหวัดนราธิวาส
๔. ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยติดเตียง

นโยบายที่ ๓ ด้านสาธารณสุข

การพัฒนาจังหวัดนราธิวาสให้เป็นเมืองคนสุขภาพดี โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพของประชาชนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้อยู่ในภาวะพึ่งพิง มีสุขภาพกายใจที่สมบูรณ์ ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ มีภูมิคุ้มกันที่เหมาะสมรู้จักดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ดังนี้

๑. การส่งเสริมและพัฒนาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) เพื่อยกระดับเป็น smart รพ.สต. แบบครบวงจรมุ่งหมายดูแลสุขภาพในลักษณะองค์รวม ต่อเนื่องและผสมผสาน

๒. ยกระดับมาตรฐาน ระบบการให้บริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ อย่างครอบคลุม ทำถึงและเท่าเทียม

๓. การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินเข้าถึงการช่วยเหลือฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน ทัวถึง เท่าเทียมและทันเวลา

๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพประชาชนตามภารกิจการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพ

๕. การพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน โดยอาศัยกลไก การมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายสุขภาพที่เข้มแข็งในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน

๖. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดบริการและฟื้นฟูสุขภาพให้กลุ่มเป้าหมาย จากกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพจังหวัดนราธิวาส

นโยบายที่ ๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

เพื่อให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ โดยดำเนินการทั้งมิติของการแก้ไขปัญหาและการวางแผนพัฒนาเพื่อรองรับอนาคต จึงมีนโยบายดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง และพลังงานทดแทน อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยดำเนินการทั้งมิติของการแก้ไขปัญหาและการวางแผนพัฒนาเพื่อรองรับอนาคต

๒. พัฒนา และปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร ลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ เพิ่มแสงสว่างเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๓. ส่งเสริมให้มีระบบการคมนาคมและการขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ได้มาตรฐานเพื่อให้การคมนาคมและการขนส่งสินค้ามีความสะดวก รวดเร็ว และกระจายความเจริญไปทุกพื้นที่

๔. การลงพื้นที่สำรวจปัญหาความเดือดร้อนในการสัญจร การขาดแคลนน้ำดิบ ระบบประปา และไฟฟ้า ตามที่มีการร้องทุกข์โดยเร่งด่วน และเร่งรัดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๕. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค และบริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้พอเพียงและทั่วถึงตามอำนาจหน้าที่และภารกิจของ อบจ.

๖. สนับสนุนการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัดนราธิวาส

นโยบายที่ ๕ ด้านการศึกษา นันทนาการ และการท่องเที่ยว

เพื่อให้เกิดการพัฒนายกระดับด้านการศึกษา นันทนาการและการท่องเที่ยว นันทนาการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสูงขึ้นและพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ จึงมีนโยบาย ดังนี้

๑. พัฒนาและจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะ เพื่อบริการประชาชนอย่างทั่วถึง
๒. สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างสังคมกีฬาและนันทนาการให้พัฒนาสู่กีฬาอาชีพ
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการฝึกทักษะการกีฬาให้แก่เด็ก และเยาวชนสู่ความเป็นเลิศ
๔. สนับสนุนและส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและสร้างจิตสำนึกให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนรักการออกกำลังกาย ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และห่างไกลยาเสพติดตลอดจนพัฒนา ปรับปรุงสนามกีฬา และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๕. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงรุก เชิงสุขภาพ เชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงวิถีชุมชนและเชิงนิเวศน์ โดยรักษาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ให้เกิดความยั่งยืน

๖. สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสันทนาการและกีฬา สนับสนุนนโยบายการท่องเที่ยวในเมืองรอง เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกในการกระตุ้นเศรษฐกิจสู่ท้องถิ่น

๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรชุมชน และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้สำนึกในการเป็นชุมชนเจ้าบ้านเพื่ออนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

๘. เปิดเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

๙. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เช่น ฝึกอบรมให้ความรู้ภาคคุเทศก์ท้องถิ่น

นโยบายที่ ๖ ด้านการศึกษา

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคล ชุมชน และสังคม ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๑. สนับสนุนการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสร้างการเรียนรู้ให้กับชุมชน และประชาชนในท้องถิ่น

๒. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการจัดการศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยี ให้ได้มาตรฐานสากล ให้ผู้เรียนได้เข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา

๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกประเภททั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพ

๔. ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษาได้เข้าถึงการจัดการศึกษาและการเรียนรู้

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการเปิดโอกาสการเรียนรู้ตลอดเวลา ตามแนวทางการศึกษารูปแบบใหม่

๖. สร้างแหล่งเรียนรู้ประจำจังหวัด ต่อยอดพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ

นโยบายที่ ๗ ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การส่งเสริมอาชีพ และการสร้างรายได้

เพื่อให้กระบวนการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยาวนาน มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อลดหรือขจัดปัญหาความยากจน การว่างงาน การกระจายรายได้ และส่งเสริมเมืองชายแดน โดยดำเนินการ ดังนี้

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาตามโอกาสและความเหมาะสมของพื้นที่ มีการวางแผน กำหนดมาตรการรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ ด้วยท้องถิ่นและชุมชน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน ทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้านตากใบ ด้านบูเกะตา และด้านสุโหงโก-ลก ตลอดจนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส
๓. พัฒนาอาชีพโดยมุ่งเน้นให้มีการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพผลิตสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยใช้กลไกตลาดนำการผลิต และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการยุคใหม่ สามารถพัฒนาแอปพลิเคชัน นวัตกรรมสินค้าและบริการที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์
๔. ส่งเสริมให้ประชาชนทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. สนับสนุนการเปิดโอกาสและขยายช่องทางการสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถพัฒนาอาชีพ พัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น สร้างรายได้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ด้วยตนเอง
๗. ส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรม สร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจด้วยความคิดสร้างสรรค์ สร้างรายได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตการแปรรูปและการจำหน่ายสินค้าเกษตรกรรมทุกรูปแบบและการจัดให้มีตลาดเกษตรเป็นศูนย์กลางของจังหวัดนราธิวาส

นโยบายที่ ๘ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เพื่อให้การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง อันจะเป็นการมุ่งส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นและชุมชนมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจึงมีนโยบาย ดังนี้

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นในพื้นที่
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย และมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตามสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
๓. เครือข่ายชุมชนผู้นำศาสนามีความเข้มแข็งและมีบทบาทความเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบ
๔. เพิ่มศักยภาพในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
๕. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในทุกมิติ เพื่อให้ประชาชนเกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนาและอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายของประเพณี และวัฒนธรรมด้วยความสงบเรียบร้อยและสันติสุขอย่างยั่งยืน

นโยบายที่ ๙ ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เพื่อให้ขับเคลื่อนกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้ประชาชนทำหน้าที่พิทักษ์ปกป้อง สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น และให้สิทธิแก่ชุมชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงมีนโยบาย ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเยาวชนและ ประชาชนเพื่อเป็น เครื่องมือในการสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมบนวิถีชีวิตที่หลากหลายให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาทุกศาสนา
๓. ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ตามวิถีท้องถิ่น
๔. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมสืบสานขนบธรรมเนียมและประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมและอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงาม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้อยั่งยืน ตลอดไป
๖. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการบำรุงรักษาโบราณสถานโบราณวัตถุสถานที่สำคัญ ทางประวัติศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้
๗. เสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการสืบสานศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดีงาม ทำนุบำรุงโบราณวัตถุ โบราณสถานในท้องถิ่น ให้เกิดคุณค่าและมูลค่าต่อท้องถิ่น
๘. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน อันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของสังคม พหุวัฒนธรรม เพื่อให้ศิลปะพื้นบ้านได้มีโอกาสถ่ายทอดความงดงามไปยังประชาชนและเยาวชน เพื่อการศึกษา เรียนรู้และสืบทอดต่อไป
๙. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นดำเนินกิจกรรมร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ทำงานอย่างบูรณาการ เพื่อให้เกิดความตระหนักในการดำเนินกิจกรรมในด้านศาสนา การฟื้นฟูจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดนราธิวาส อย่างมีคุณค่าและภาคภูมิใจ
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยปราชญ์ท้องถิ่น

นโยบายที่ ๑๐ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เกิดการดูแลและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเจตนารมณ์ในการ มุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ อากาศ แร่ธาตุ ทะเล และชายฝั่ง บนพื้นฐานของ ความสมดุลของธรรมชาติ เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาแบบยั่งยืน จึงมีนโยบาย ดังนี้

๑. ส่งเสริม สนับสนุน จัดทำสื่อการวางแผนการจัดการขยะแบบครบวงจร เพื่อให้ประชาชน จังหวัดนราธิวาส มีความรู้ ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลภาวะ
๔. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการรวมใจจิตอาสาในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติในการ ร่วมปลูกป่าบุรณะและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการร่วมดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๓. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมีความมั่นคงประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติ และทุกระดับ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๑.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคง ของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตย ของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อม แห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๑.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กร ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาคุณภาพสถานะแวดล้อม ระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือ ทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๑.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบ องค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่ มุ่งเน้นให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และมีขีด ความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและ มูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูป และ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรมความ มั่นคงของประเทศ

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทาง ที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มี คุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิง สุขภาพความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวยุทธศาสตร์ทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ในด้านโครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และ เมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจมหภาค

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ ยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึง ตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ สังคมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๓.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝัง ค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ และมีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วง วัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัย แรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัย ผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้น ผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อ การพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบบริหาร จัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๓.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริม พหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้าง เส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ผ่าน กลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศ ให้มาสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๓.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี และ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๓.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีรัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพื่อความเสมอภาค และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาคกลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคม และวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชนและ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่ออนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล การฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ การยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๕.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๕.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสีย และเสียหายจากภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๕.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศ อย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่นและ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงทางน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๕.๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบ ยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อให้ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดยภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใส ปลอดภัย เชื่อถือได้ และประพฤติชอบ กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๖.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากล และเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๖.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๖.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

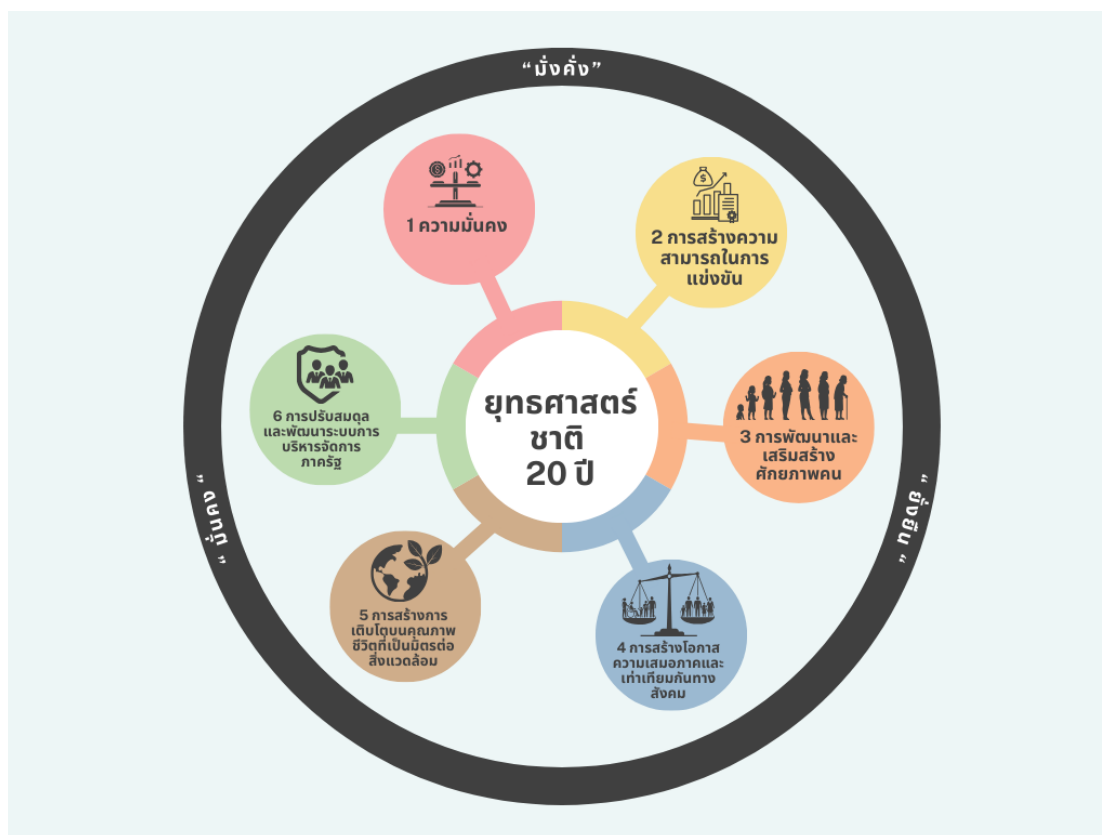
๖.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๖.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพ มีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๖.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๖.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีบทบาทเชิงรุก ร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้กรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ภาพต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่นั้นขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล **ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร** โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ

ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนา

ที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่มทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญ

กับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่นคง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๖๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

5 เป้าหมายหลัก 5 ตัวชี้วัด

17

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๙๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการทำงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง ในปี ๒๕๖๓)	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคน อยู่ในระดับสูง)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน และขนส่ง ลดลงร้อยละ ๑๗ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคม และขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘ – ๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐
	๓) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงานจากหลายหมวดหมู่การพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

๔.๒. หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด **หมวดหมู่การพัฒนาจำนวน ๑๓ หมวดหมู่** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนากับเป้าหมายหลัก

13 หมวดหมู่ขับเคลื่อน 5 เป้าหมายหลัก

1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน	5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่
1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน 3 การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 6 อีเลกทรอนิกส์อัจฉริยะ 7 SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน 3 การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 6 อีเลกทรอนิกส์อัจฉริยะ 7 SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 9 ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม 12 กำลังคนสมรรถนะสูง	4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 7 SMEs ที่เข้มแข็งแข่งขันได้ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 9 ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ 12 กำลังคนสมรรถนะสูง 13 ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ	1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน 3 การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ 11 ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง 4 การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง 6 อีเลกทรอนิกส์อัจฉริยะ 8 พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ 11 ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 13 ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

37

๕. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

แผนภาพรายการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ เป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (อังกฤษ: Sustainable Development Goals หรือย่อว่า **SDGs**) เป็นประมวลเป้าหมายของโลก ๑๗ ข้อที่เชื่อมโยงกัน ออกแบบมาเพื่อทำหน้าที่เป็น "พิมพ์เขียวเพื่อสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง เพื่อประชาชนและโลก ณ บัดนี้และต่อไปในอนาคต" เป้าหมาย ๑๗ ข้อประกอบด้วย

๑. ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
๒. ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
๓. สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในช่วงวัย
๔. สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๕. บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง
๖. สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
๗. สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน
๘. ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืนการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและมีการงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
๙. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
๑๐. ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
๑๑. ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่น ต่อการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน
๑๒. สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
๑๓. ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
๑๔. อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๕. ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทรายหยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสีย ความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๖. ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความ ยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ

๑๗. เสริมความแข็งแกร่งให้แก่งlobalการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับ โลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

◆ เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไป ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีความใช้จ่ายรายวัน ต่ำกว่า ๑.๙๐ USD ต่อวัน (ประมาณ ๗๐ บาท)

๒. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ลดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจน ในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเภทให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

๓. ดำเนินการให้ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศ ที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐานการคุ้มครองทางสังคม (Floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และ กลุ่มเปราะบางให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจน และเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (Microfinance)

๕. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์ เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความอ่อนแอต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลง อย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ

๖. สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด มีวิธีการที่เพียงพอและคาดการณ์ได้ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความ ยากจนในทุกมิติ

๗. สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (Pro - poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิง เพศภาวะ (Gender - Sensitive) เพื่อส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

◆ เป้าหมายที่ ๒: ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาและส่งเสริม เกษตรกรรมที่ยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันใหม่ให้ทุกคน โดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ใน ภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารกได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคือความต้องการสารอาหารของหญิง วัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตรและผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกัน ระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (Stunting) และแคระแกร็น (Wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๓. เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง คราวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึง การเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่ม มูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างมั่นคงและเท่าเทียมภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติ ทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของดินและที่ดินอย่างต่อเนื่อง ภายใน ปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและ ที่เลี้ยงตามบ้านเรือนและชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารพืชและ เมล็ดพันธุ์ที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและ องค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรม และเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๖. เพิ่มการลงทุน ตลอดจนยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้าง พื้นฐานในชนบท การวิจัยและส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารเชื้อพันธุ์ (Gene Bank) ของพืชและสัตว์เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๗. แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการ ดำเนินการคู่ขนานไปกับการขจัดการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรทุกรูปแบบ และมาตรการเพื่อการส่งออก ทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกันโดยให้เป็นตามอาณัติของรอบการพัฒนา

๘. เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสมและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหาร ได้อย่างทันการณ์เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

◆ เป้าหมายที่ ๓: สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน ในช่วงวัย มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ คน ต่อการเกิดชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศ มุ่งลดอัตราความหิวโหยและสร้างหลักประกันใหม่ให้ทุกคน โดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารกได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓. ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้ กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกัน และการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใชยาเสพติด ในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่เป็นอันตราย

๖. ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางถนนทั่วโลก ลงครึ่งหนึ่งภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๗. สร้างหลักประกันถ้วนหน้าในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัวข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการบูรณาการอนามัยการเจริญพันธุ์ ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘. บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็น

๙. ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดินให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๐. เพิ่มความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

๑๑. สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนาให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ตามปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า และการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลง TRIPS อย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อปกป้องสุขภาพสาธารณะ และโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

๑๒. เพิ่มการใช้เงินสนับสนุนด้านสุขภาพและการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

๑๓. เสริมขีดความสามารถของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ในด้านการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

◆ เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียมและไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓. สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพในราคาที่สามารถจ่ายได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบาง ซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็กเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖. สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๗. สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการที่วัฒนธรรมมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘. สร้างและยกระดับสถานศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะและจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

๙. เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐบาลกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศในทวีปแอฟริกา เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพและโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๐. เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐบาลกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

◆ เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

๒. ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ำฉวยการแสวงหาประโยชน์ทั้งทางเพศและในรูปแบบอื่น

๓. ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

๔. ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกัน ภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

๕. สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผล และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ

๖. สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้าตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

๗. ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าถึงการเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดิน และทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

๘. เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มบทบาทแก่สตรี

๙. เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการเพิ่มบทบาทแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

◆ เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาลและสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่งโดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓. ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดกาทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสมภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖. ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำและทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๗. ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งรวมถึงการเก็บกักน้ำ การขจัดเกลือ ประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบำบัดน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘. สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขาภิบาล

◆ เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ที่เชื่อถือได้ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (Global Energy Mix) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓. เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น เป็น ๒ เท่า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานหมุนเวียน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาดและสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานสมัยใหม่ และยั่งยืนโดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กที่สอดคล้องกับโครงการสนับสนุนของประเทศเหล่านั้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

◆ เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงาน ที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

๒. บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-Intensive)

๓. ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสัมพันธ์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

๔. ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะแยกการเติบโตทางเศรษฐกิจออกจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพและให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖. ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๗. ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันทีเพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่ และการค้ามนุษย์และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ

๘. ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

๙. ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๐. เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

๑๑. เพิ่มการสนับสนุนในกลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Enhanced Integrated Framework for Trade-related Technical Assistance to Least Developed Countries)

๑๒. พัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลก (Global jobs PACT) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

◆ เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความต้านทาน และยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยเฉพาะการเข้าถึงได้ในราคาที่สมารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

๒. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๓. เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สมารถจ่ายได้ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมและวิสาหกรรรมขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

๔. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร และการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑ ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน

๖. อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

๗. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

๘. เพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมุ่งจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สมารถจ่ายได้ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

◆ เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทาง เศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓. สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบายและแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบายและการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว

๔. นำนโยบายโดยเฉพาะนโยบายการคลังค่าจ้างและการคุ้มครองทางสังคมมาใช้ และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า

๕. ปรับปรุงกฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการตามกฎหมายระเบียบดังกล่าว

๖. สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจ ในสถาบันการเงินและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันที่มีประสิทธิผลน่าเชื่อถือมีความ รับผิดชอบและมีความชอบธรรมมากขึ้น

๗. อำนาจความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบรวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการ วางแผนและการจัดการที่ดี

๘. ปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษและแตกต่าง (Special and Differential Treatment : S&D) สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ให้สอดคล้องตาม ข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

๙. สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการไหล ของเงิน รวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนา น้อยที่สุด ประเทศแถบแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็กและประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออก สู่ทะเล โดยให้สอดคล้องกับแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

๑๐. ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของแรงงาน ย้ายถิ่น (Migrant Remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (Remittance Corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

◆ เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่น ต่อการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ในราคาที่จ่าย得起และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒. จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่จ่าย得起 พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓. ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผน และการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วมบูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก
๕. ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจนลดความสูญเสียโดยทางเศรษฐกิจ เทียบเคียงกับ GDP ของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
๖. ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร รวมถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
๗. จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
๘. สนับสนุนการเชื่อมโยงเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมระหว่างพื้นที่เมืองรอบเมือง และชนบทโดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค
๙. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติและให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ โดยเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓
๑๐. สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดรวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและมีความต้านทานและยืดหยุ่น โดยใช้วัสดุท้องถิ่น

◆ เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบระยะ ๑๐ ปีของแผนงานว่าด้วยแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา
๒. บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
๓. ลดของเสียอาหาร (Food Waste) ของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหาร (Food Loss) ตลอดการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลักการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
๔. บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้วและลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศน้ำและดินอย่างมีนัยสำคัญเพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓
๕. ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณการใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
๖. สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้และบูรณาการข้อมูลด้านความยั่งยืนไว้ในรอบการรายงานของบริษัทเหล่านั้น
๗. ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

๘. สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และมีความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๙. สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนา ในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่แบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

๑๐. พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อติดตามผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๑๑. ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นเพื่อสะท้อนให้เห็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเงื่อนไขเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

◆ เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ ที่เกิดขึ้น มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

๒. บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

๓. พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเตือนภัยล่วงหน้า

๔. ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกพันต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อสนองความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้บริบทของการดำเนินมาตรการลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ตลอดจนจัดหาเงินทุนเพื่อให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการได้เตรียมที่โดยเร็ว

๕. ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก โดยให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนชายขอบ

◆ เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญโดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (Nutrient Pollution) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๒. บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๓. ลดและแก้ปัญหามลพิษของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

๔. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้กำกับการทำการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ และยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (Fish Stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้อย่างน้อยที่สุดในระดับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (Maximum Sustainable Yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

๕. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

๖. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ยับยั้งการอุดหนุนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าวโดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสม และมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบคุมในการเจรจาจากการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

๗. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว

๘. เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสมุทรศาสตร์เพื่อจะพัฒนา คุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้หลากหลายทางชีวภาพทางทะเล มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๙. จัดให้ชาวประมงพื้นบ้านรายเล็กเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาด

๑๐. เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

◆ เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทรายหยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขา และพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๒. ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรมและเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.ต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย พื้นพุดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของดินที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

๖. ส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสมตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

๘. นำมาจรรยาเพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานต่อระบบนิเวศบกและน้ำ และควบคุมหรือขจัด Priority Species ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๙. บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การจัดทำแผนกระบวนการพัฒนายุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๐. ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่ง เพื่ออนุรักษ์และใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๑๑. ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

๑๒. เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกแก่ความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการดำรงชีพอย่างยั่งยืน

◆ เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพลึบรัดพิศชอบ มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

๒. ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

๓. ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

๔. ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงินเสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไปและต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๕. ลดการทุจริตตำแหน่งหน้าที่และรับสินบนทุกรูปแบบ

๖. พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ
๗. สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดีในทุกระดับการจัดสินใจ
๘. ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบัน ที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลโลก
๙. จัดให้มีอัตลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีการจดทะเบียนเกิด
๑๐. สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ
๑๑. เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม
๑๒. ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

◆ เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความแข็งแกร่งให้แก่งlobalizationการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีเป้าหมายย่อย ดังนี้

๑. เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนาเพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่น ๆ ของรัฐ
๒. ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) อย่างเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ร้อยละ ๐.๗ และมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ โยผู้ให้ ODA ควรพิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
๓. ระดมทรัพยากรทางการเงินสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลาย
๔. ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับ โครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศยากจนที่มีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้ (Debt Distress)
๕. ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
๖. เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับ ของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก
๗. ส่งเสริมการพัฒนาการถ่ายทอดและการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

๘. ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๙. เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้-ใต้-ใต้ และไตรภาคี

๑๐. ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านข้อสรุปของการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

๑๑. เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมุ่งเพิ่มส่วนแบ่งของประตพพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น ๒ เท่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๒. ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษี และปลอดการจำกัดปริมาณ ในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับคำตัดสินขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่ายและมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

๑๓. เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลกโดยรวมถึงฝ่ายทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

๑๔. ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๕. เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๖. ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศโดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

๑๗. สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

๑๘. ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ จำแนกตามรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะ การอพยพ ความพิการ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามบริบทของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๙. ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๖.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

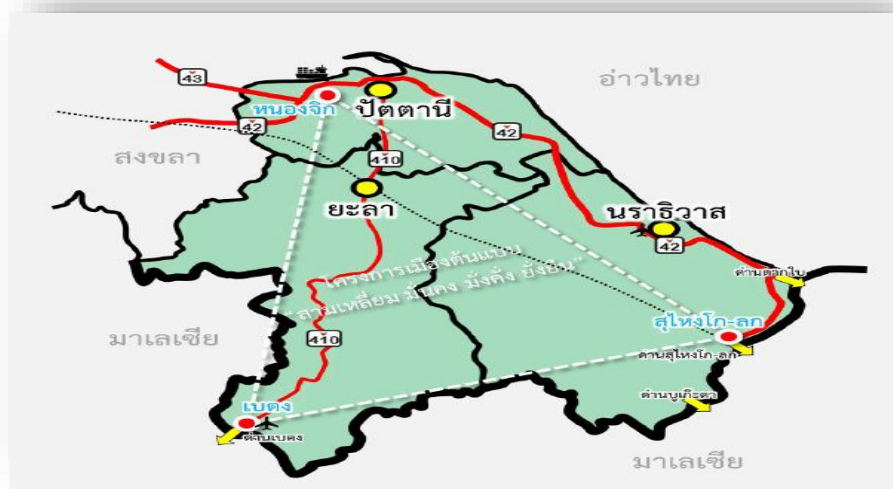
เป้าหมายการพัฒนาภาค “ฐานเศรษฐกิจขยายแดนที่มั่นคง บนสังคมพหุวัฒนธรรม”

ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ชายแดน (SB Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEACE ได้แก่ การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน (P - Para Rubber and Palm Oil Product Development) พัฒนาการท่องเที่ยว เมืองชายแดน เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมบริเวณพื้นที่ตอนในของภาค (E - Eco - Tourism) และใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงและ สังคมพหุวัฒนธรรมในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่เป็นสินค้ามูลค่าสูง (A - Agricultural Value Addition) พัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม (C - Culture of Diversity) และพัฒนาเมืองเศรษฐกิจชายแดน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (E - Economic Linkage)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลักของภาค
๒. พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นเมืองเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว สามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนตอนใต้และพัฒนาเมืองยะลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข
๔. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตของภาค

ความสอดคล้องและความเชื่อมโยง : จังหวัดนราธิวาสมีศักยภาพด้านการเกษตร การค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน มีสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงประวัติศาสตร์ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม มีทุนวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ อันเป็นฐานการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สมบูรณ์ สภาพเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตสอดคล้องกับปัญหาที่สำคัญในระดับพื้นที่/ชุมชน

๖.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด “ศูนย์กลางการเกษตร การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม การค้าชายแดน บนสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

■ เป้าหมายรวม

เพื่อยกระดับภาคการเกษตร การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการค้าชายแดนเพื่อเพิ่มมูลค่าบนฐานสังคมพหุวัฒนธรรมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนลดลง	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๐, ๒๕๖๒, ๒๕๖๔, ๒๕๖๖	ต่ำกว่า ๐.๓๓๕	ต่ำกว่า ๐.๓๓๕	ต่ำกว่า ๐.๓๓๕	ต่ำกว่า ๐.๓๓๕	ต่ำกว่า ๐.๓๓๕

แหล่งที่มาของข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : ข้อมูลสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้จัดเก็บทุก ๒ ปี

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด	◆ เพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเพิ่มมูลค่าภาคการเกษตร โดยยกระดับและพัฒนาคุณภาพการผลิต การแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า และการตลาดทั้งสินค้าเกษตรหลักและสินค้าอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว ระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน บนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม	◆ เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคการท่องเที่ยว โดยยกระดับและพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน	◆ เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคอุตสาหกรรมและการค้าชายแดนโดยส่งเสริมการค้า การลงทุนด้านอุตสาหกรรม และเขตเศรษฐกิจพิเศษ

	◆ เพื่อยกระดับการค้าชายแดนให้เชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของต่างประเทศ
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงานและสาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข	◆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย และให้พึ่งพาตนเองได้ มีทักษะในการประกอบอาชีพ และตอบสนองความต้องการของพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว สังคม บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม ระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ◆ เพื่อเพิ่มรายได้แก่ชุมชน สร้างงาน และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ ในอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเพิ่มมูลค่าภาคการเกษตร โดยยกระดับและพัฒนาคุณภาพการผลิต การแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่า และการตลาดทั้งสินค้าเกษตรหลักและสินค้าอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๑๒	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

แหล่งที่มาของข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาสินค้าการเกษตรหลักทั้งระบบ รวมทั้งการผลิตไม้ผลคุณภาพ และสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ด้วย BCG Model

๑.๑ ใช้นวัตกรรมพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต

๑.๒ พัฒนาระบบการเฝ้าระวังโรคและแมลงศัตรูพืช

๑.๓ พัฒนาระบบควบคุมผู้ประกอบการรวมผลผลิตภาคการเกษตร

๒) การและยกระดับการเลี้ยงปศุสัตว์ เกษตรรายย่อย เพิ่มรายได้ลดรายจ่าย ลดความเหลื่อมล้ำ และการแปรรูปของเกษตรรายย่อยสู่การเลี้ยงเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น

๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบ และพืชอาหารสัตว์ ตลอดจนจัดตั้งแหล่งผลิตและรวบรวมอาหารสัตว์คุณภาพสูงที่ได้มาตรฐานในพื้นที่ เพื่อลดต้นทุน

๒.๒ ส่งเสริมการผลิตและการเพาะปลูกพืช อาหารสัตว์ และวัตถุดิบอาหารสัตว์ในพื้นที่ เพื่อใช้ภายในฟาร์มและจำหน่าย

๒.๓ พัฒนาและรับรองสถานภาพฟาร์มปลอดโรคด้วยการเก็บตัวอย่าง ผ่านการส่งผลสู่ตรวจห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์และรับรองผลการตรวจสอบมาตรฐาน

๓) การส่งเสริมและยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และสัตว์น้ำชายฝั่งเชิงพาณิชย์

๓.๑ ผลิตและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ (ปลาพวงชมพู/ปลาสิดดอนนา) ให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาด

๓.๒ ขยับเคลื่อนปลาพวงชมพู/ปลาสิดดอนนา/ปลานิลสายน้ำไหล สู่อุตสาหกรรมและขึ้นทะเบียน GI

๓.๓ ส่งเสริมการแปรรูปการเกษตรในการผลิตและแปรรูปสนับสนุนแหล่งเงินทุนที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้

๓.๔ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะพันธุ์และอนุบาลพันธุ์สัตว์น้ำ และการส่งเสริมการเลี้ยงปลาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน มกษ. ๗๔๓๖ - ๒๕๖๓

๔) สร้างโอกาสทางรายได้ เพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับสินค้าหลัก สินค้าเสริมรายได้และวัสดุเหลือใช้ สร้างแบรนด์สินค้า/Story Telling

๕) พัฒนาช่องทางการตลาดให้กับสินค้าหลักและสินค้าเสริมรายได้

๖) สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและการบริการเชิงเกษตร

๗) พัฒนาระบบฐานข้อมูลการจัดการระบบเกษตรและอาหารตลอดห่วงโซ่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคการท่องเที่ยว โดยยกระดับและพัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรม การท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงอาคาร การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและกีฬา

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวของรายได้ภาคการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐.๓๔	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๒. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐.๗๐	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แหล่งที่มาของข้อมูล : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงเนื่องจากสถานการณ์โควิด - ๑๙ คลี่คลาย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีอัตราการขยายตัวของรายได้เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ ๓๖๘.๕๑ และจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ ๓๕๒.๑๗

๓. แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาการการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวพหุวัฒนธรรม การท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงอาคาร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล
- ๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกระแสหลัก และการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายแดน เมืองสุโขทัย-ลพบุรี และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้า และเมืองท่องเที่ยวชายแดนที่เชื่อมโยงกับในประเทศและต่างประเทศ
- ๔) ส่งเสริมการตลาด สร้างภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยววิถีภูมิปัญญา และประชาสัมพันธ์ โดยเทคโนโลยีนวัตกรรมระบบดิจิทัล การสื่อสารที่ทันสมัย
- ๕) ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่หลากหลาย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ส่งเสริม สืบสาน สร้างความตระหนักและยกระดับมรดกวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ Soft Power เพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าและอย่างยั่งยืน
- ๗) ยกระดับมาตรการระบบป้องกัน ระบบรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการท่องเที่ยว
- ๘) ส่งเสริมให้มีสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและวิถีภูมิปัญญา
- ๙) ส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วน (ภาครัฐ, ภาคเอกชน, ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการค้าชายแดน

๑. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคอุตสาหกรรมและการค้าชายแดน โดยส่งเสริมการค้า การลงทุน ด้านอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ๒) เพื่อยกระดับการค้าชายแดนให้เชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของต่างประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวของรายได้ภาคการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐.๓๔	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๒. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐.๗๐	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แหล่งที่มาของข้อมูล : ๑. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

๓. แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาความพร้อมของพื้นที่การค้าชายแดนให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน เพื่อเชื่อมโยงการค้า การตลาด การท่องเที่ยว

๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค ระบบการคมนาคมขนส่ง ท่าเรือ ให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน การขนส่งทางอากาศ

๑.๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและซ่อมเรือ

๑.๓ ส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดน ให้มีศูนย์กระจาย พัฒนาสินค้า

๑.๔ การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ด้วยมาตรการรัฐ โดยการออกแผนสิทธิประโยชน์และแรงจูงใจเพื่อดึงดูดนักลงทุนและผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่

๒) พัฒนาสถานประกอบการกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการใหม่ และวิสาหกิจชุมชน

๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพในการแข่งขันให้เท่าทันยุคปัจจุบัน

๒.๒ พัฒนาสถานประกอบการ/ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน

๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

๒.๔ ส่งเสริมการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของแรงงานเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่

๒.๖ ส่งเสริม สนับสนุน ผู้ประกอบการภาคเอกชนในการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศคู่ค้า

๓) ส่งเสริมการกระจายรายได้ การสร้างงานอาชีพ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ด้วยผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๓.๑ ส่งเสริม สนับสนุน ผลิตภัณฑ์ชุมชน แบบครบวงจรทั้งการผลิต การแปรรูป และการตลาด เชื่อมโยงการค้าในระบบเครือข่ายดิจิทัล การนำสินค้า และผลิตภัณฑ์ขายแดนได้สู่ตลาดภายในประเทศ

๓.๒ ส่งเสริมการฝึกอบรมทักษะอาชีพแก่ชุมชน ผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี วิสาหกิจชุมชน เพื่อให้สามารถพัฒนาการตลาดได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมกลุ่มที่มีศักยภาพเพื่อการพัฒนาสู่ผู้ส่งออก

๓.๓ สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการร้านอาหารในการพัฒนาศักยภาพเชฟในการประกอบอาหารเมนูอาหารในพื้นที่

๓.๔ จัดหาแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการ รวมทั้งลดภาระหนี้สินต้นทุนทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

๓.๕ พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการค้าและการลงทุน รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการใหม่ วิสาหกิจชุมชน ได้ใช้ประโยชน์ในการเชื่อมโยงการค้า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงานและ
สาธารณสุข เพื่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและสันติสุข

๑. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัยและให้พึ่งพาตนเองได้ มี
ทักษะในการประกอบอาชีพ และตอบสนองความต้องการของพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
สังคมบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม ระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๒) เพื่อเพิ่มรายได้แก่ชุมชน สร้างงาน และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจแก่
ประชาชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูลฐาน	เป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ร้อยละ -๔.๙๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑
๒. อัตราการว่างงานลดลง	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ร้อยละ ๔.๔๒	ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	ต่ำกว่า ร้อยละ ๒
๓. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ประชากรไทยอายุ ๑๕ ปี ขึ้น ไป เพิ่มขึ้น	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ร้อยละ ๘.๑๕	มากกว่า ๙ ปี	มากกว่า ๙ ปี	มากกว่า ๙ ปี	มากกว่า ๙ ปี	มากกว่า ๙ ปี
๔. ร้อยละของประชากรที่อยู่ ใต้เส้นความยากจนลดลง	ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ร้อยละ ๒๔.๔๒	น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔	น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔	น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔	น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔	น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔

แหล่งที่มาของข้อมูล ๑. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาฝีมือแรงงานและทักษะอาชีพที่ตอบสนองการพัฒนาพื้นที่ เช่น พัฒนาทักษะ
แรงงานเกษตรมืออาชีพ โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษา จัดทำหลักสูตรทำสอดคล้องกับความต้องการของ
ตลาดแรงงาน เช่น ฮาลาล

๒) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ยกระดับพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เพื่อขยายโอกาสทั้งในและ
นอกห้อง เช่น การ Re – skill และการสร้าง New Skill เพื่อรองรับ Digital Economy, Green economy
แก่กลุ่มแรงงานในสถานประกอบการจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านพหุปัญญาให้มีศักยภาพ
เพิ่มขึ้น และการปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีดิจิทัล และความ
มั่นคง ส่งเสริมการพัฒนาพหุปัญญาเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างประชากรคุณภาพ ยกระดับความสามารถด้าน
ภาษาของประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อให้มีมูลค่าเพิ่มในการแข่งขันในตลาดสากล

๔) ส่งเสริมการสร้างสรรค์สังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ยั่งยืน ปลุกฝังค่านิยมการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติในสังคมที่หลากหลายวัฒนธรรม ส่งเสริมภาคีเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

๕) พัฒนาระบบสุขภาวะอนามัยที่ดี เสริมสร้างสุขภาวะแก่ครัวเรือน พัฒนาสุขภาพและอนามัยแม่และเด็ก และการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง การเพิ่มทักษะและความฉลาดทางอารมณ์และปัญญา แก่เด็กและเยาวชน

๖) ยกกระตือรือร้นแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗) พัฒนาสิ่งแวดล้อมและบูรณาการการบริหารจัดการขยะของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๘) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาพลังงานสะอาด การจัดการแหล่งน้ำ และการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๕)

“จังหวัดสันติสุขที่อัจฉริยะและยั่งยืน” (Peaceful city of Smart and Sustainable)

โดยมีเป้าประสงค์รวม ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ไม่น้อยกว่า ๑๕๖,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี (ปี ๒๕๖๗ = ๖๑,๗๘๗ บาท ต่อคนต่อปี จังหวัดนราธิวาส ลำดับ ๗๖)

เงื่อนไขของความสำเร็จดังนี้ ภายใน ๕ ปี เหตุการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยจะต้องสงบลง ภายในปี ๒๕๗๐ เขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส จำนวน ๕ แห่ง ได้รับดำเนินการอย่างน้อย ๑ แห่ง งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในสิ่งหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมนโยบายส่งเสริมทักษะและการเรียนรู้ อย่างจริงจัง โดยมี road map ของเป้าหมายแบ่งเป็น ๔ ช่วง ดังนี้

ในช่วงปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เป็นช่วงของการเตรียมความพร้อม (prepare State) ช่วงปรับโครงสร้าง ในทุกมิติ เน้นการมีส่วนร่วม การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ การสร้างแรงจูงใจ พัฒนาการอำนวยความสะดวกสบายให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มโอกาสและการเข้าถึงสวัสดิการและบริการภาครัฐให้ทั่วถึงในทุกกลุ่ม โดยเฉพาะด้านสาธารณสุขและการศึกษา เน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึง

การเสริมสร้างงานวิจัย การพัฒนามูลค่าสินค้าเกษตร ท่องเที่ยว และสินค้าชุมชน รวมถึงเร่งรัดการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส และยุทธศาสตร์เมืองชายแดน การใช้ประโยชน์จากคาร์บอนเครดิตให้เป็นรูปธรรม

ในช่วงปี ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ เป็นช่วงเร่งขับเคลื่อน (Boots up State) หลังจากเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส และยุทธศาสตร์เมืองชายแดน และดำเนินการเข้าสู่สภาวะปกติเป็นช่วงที่จังหวัดนราธิวาสต้องเร่งการปรับตัวเข้าสู่ทิศทางพัฒนา โดยเน้นการส่งเสริมการลงทุนและการท่องเที่ยว การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และมีทักษะที่สูงขึ้นสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีภาพลักษณ์เป็นเมืองลงทุนและการท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีมูลค่าสูง

ในช่วงปี ๒๕๗๖ – ๒๕๘๐ เป็นช่วงยกระดับการพัฒนาหรือขยายผล (Enhance State) ของภาพลักษณ์เป็นเมืองลงทุนและการท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีมูลค่าสูง ที่กว้างขวางในระดับอาเซียนที่ไม่ใช่แค่จังหวัดชายแดนที่ติดกับจังหวัดนราธิวาส แต่ต้องเป็นที่รู้จักของประเทศในอาเซียนและจีน โดยเน้นประเทศที่อยู่ฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ จีน เกาหลี แต่ยังคงเน้นการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี การพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อรักษาจุดแข็งของจังหวัดไว้ จนกลายเป็นจุดหมายปลายทางด้านการลงทุนและท่องเที่ยวในระดับอาเซียนหรือประตูเศรษฐกิจและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติระดับอาเซียน (Asian Economy gateway and Nature Destination)

ในช่วงปี ๒๕๘๑ – ๒๕๘๕ เป็นช่วงการเติบโตในระดับนานาชาติ (international Growth State) เพื่อให้ภาพลักษณ์เป็นเมืองลงทุนและการท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีมูลค่าสูง ในระดับนานาชาติที่มั่นคงลงทุนและนักท่องเที่ยวจากนานาชาติเข้าสู่จังหวัดนราธิวาส นราธิวาสเป็นจังหวัดสันติสุขที่อภัยและยั่งยืน ประชาชนจะรู้สึกปลอดภัย มีความสุข สะดวก ประกอบอาชีพงาน เกิดธรรมาภิบาล ไม่มีความเหลื่อมล้ำทั้งเศรษฐกิจ ทางสังคม และยังคงรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจนเกิดความยั่งยืนในทุกมิติ

๖.๓ แผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “เมืองสงบสุข น่ายุ”

จังหวัดนราธิวาสดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ตามนโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐ ฉบับปรับปรุง ตามมติคณะกรรมการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๗ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนรายสาขา แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ และให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาคใต้ชายแดน เพื่อเป็นแผนชี้นำการพัฒนาในภาพรวม และเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการและหน่วยงานในจังหวัดให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างทั่วถึง

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ได้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การประชุมระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนผ่านเครื่องมือแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)

ขับเคลื่อนการพัฒนา มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งส่วนราชการ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี และศักยภาพของจังหวัดนราธิวาส

จังหวัดนราธิวาส โดยคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) จังหวัดนราธิวาส ได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดนราธิวาส “เมืองสงบสุข นานอยู่” ประกอบด้วย ๔ ประเด็นการพัฒนา ได้แก่

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนและการค้าชายแดน สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้ประชาชนมีรายได้อย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยว และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีคุณภาพบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม เพื่อรองรับการเติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และสันติสุขอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

เป้าหมายรวม

- ๑) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดนราธิวาสขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒) ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของจังหวัดนราธิวาสลดลง
- ๓) ลดความเหลื่อมล้ำทุกมิติเพื่อการพัฒนาคนที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
- ๒) ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capital)
- ๓) ดัชนีความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- ๔) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้ (ปรับเพิ่ม)

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๗๐)

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนและการค้าชายแดน สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้ประชาชนมีรายได้อย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีคุณภาพบนฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม เพื่อรองรับการเติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและสันติสุขอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนและการค้าชายแดน สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้ประชาชนมีรายได้อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

- ๑) การขยายตัวเศรษฐกิจภาคการเกษตร อุตสาหกรรม เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- ๒) เพิ่มผลผลิตและมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง
- ๓) การเจริญเติบโตทางการค้า การลงทุนและการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น

๒. แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร สนับสนุนปัจจัยการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร
- ๒) พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร การแปรรูป ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนและวิสาหกิจชุมชน
- ๓) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่รูปแบบใหม่ BCG Economy Model
- ๔) พัฒนาพื้นที่โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยสภาพแวดล้อม ส่งเสริมการค้า การลงทุน การค้าชายแดน สู่เมืองเป้าหมายการลงทุน
- ๕) พัฒนาการบริหารจัดการด้านชายแดน เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการค้า และการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของพื้นที่ในทุกมิติ
- ๖) ส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการและการลงทุนภายใต้กรอบการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการสนับสนุนการค้า การท่องเที่ยวภายใต้กรอบสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) เชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ และ IMT-GT
- ๗) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ดิน ป่าต้นน้ำ เพื่อหนุนเสริมศักยภาพการผลิตของพื้นที่เพาะปลูก และเป็นแหล่งทรัพยากรต้นทุนของภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคบริการ
- ๘) ขยายผลการพัฒนาตามแนวทางโครงการพระราชดำริ โครงการศิลปะชีพ โครงการพิกุลทอง โครงการโคกหนองนาโมเดล เพื่อหนุนเสริมศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ในด้านการผลิต สินค้าและบริการ ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีคุณภาพมาตรฐานอัตลักษณ์พหุวัฒนธรรม

๑. วัตถุประสงค์

- ๑) นักท่องเที่ยว ผู้เยี่ยมชมและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๒) สินค้า บริการ และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชิงคุณภาพ เชิงกีฬา และพหุวัฒนธรรมชายแดนที่มีความหลากหลายเชื่อมโยงภูมิภาค
- ๓) ผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้า OTOP ของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีคุณภาพได้รับการยอมรับ และสร้างรายได้ภาคการท่องเที่ยว

๒. แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และพหุวัฒนธรรมชายแดนเชื่อมโยงภูมิภาค
- ๒) พัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สุขภาพ เชิงกีฬา และวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยใช้ศักยภาพของชุมชน
- ๓) ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว เส้นทางท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ทันสมัยสร้างขึ้น ให้มีความน่าสนใจและปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว
- ๔) เสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการยอมรับ
- ๕) ส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวธรรมชาติ สุขภาพ และเชิงวัฒนธรรม ดูแลรักษา และบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว เพื่อรักษาศักยภาพในการแข่งขัน

๖) บูรณาการเครือข่าย ภาครัฐ และภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน

๗) การใช้ศักยภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น เครื่องบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจหมุนเวียน ในการพัฒนาสินค้า บริการ

๘) ยกระดับผู้ประกอบการ ในระบบเศรษฐกิจฐานราก ให้มีศักยภาพในการแข่งขันทั้งตลาด ภายในและภายนอกประเทศ ในการผลิตสินค้าที่สะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่น ภายใต้เครื่องหมายการค้าของนราธิวาส (Narathiwat brand)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโครงข่ายคมนาคม เพื่อรองรับการเติบโตเป็นเมืองนำอยู่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

๑. วัตถุประสงค์

๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการใช้พลังงานทางเลือกอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดความยั่งยืน ลดผลกระทบจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

๒) พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย เชื่อมโยงการคมนาคม

๒. แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เครือข่ายโทรคมนาคม และสาธารณูปโภคพื้นฐานเชื่อมโยงเป็นระบบที่ทันสมัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิต

๒) ส่งเสริมองค์ความรู้และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เพื่อการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค ทั้งระบบอย่างยั่งยืนรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและบริบทในอนาคต

๔) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน สะพาน ไฟฟ้า ประปา โครงข่ายสื่อสารและอินเทอร์เน็ต เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการผลิตจากผู้ผลิตรายย่อยไปสู่ตลาดภายนอก อีกทั้งเพิ่มศักยภาพแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในพื้นที่ รองรับการพัฒนาขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

๕) บำรุงรักษา พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ระบบกักเก็บน้ำ เชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำขนาดเล็ก ให้เป็นเครือข่ายการจัดการน้ำของจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม และรองรับการพัฒนาขยายตัวของเศรษฐกิจตามยุทธศาสตร์ความมั่นคงทางอาหารของจังหวัดนราธิวาส

๖) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทุกภาคส่วน

๗) บริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่า และลดสารเคมีในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและ สันติสุขอย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑) ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เกิดความเข้มแข็งในการดำรงชีวิตบนสังคม
พหุวัฒนธรรม ลดความเหลื่อมล้ำทั้งการศึกษา การเรียนรู้ และการเข้าถึงบริการ สุขภาพได้อย่างทั่วถึง
และเสมอภาค

๒) พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกสบาย ความสันติสุขให้มีประสิทธิภาพ และลดความ
สูญเสียจากเหตุการณ์ความไม่สงบ

๒. แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกสบาย ความสงบ สันติสุข แบบมีประสิทธิภาพ
โดยเน้นการสร้างเครือข่าย

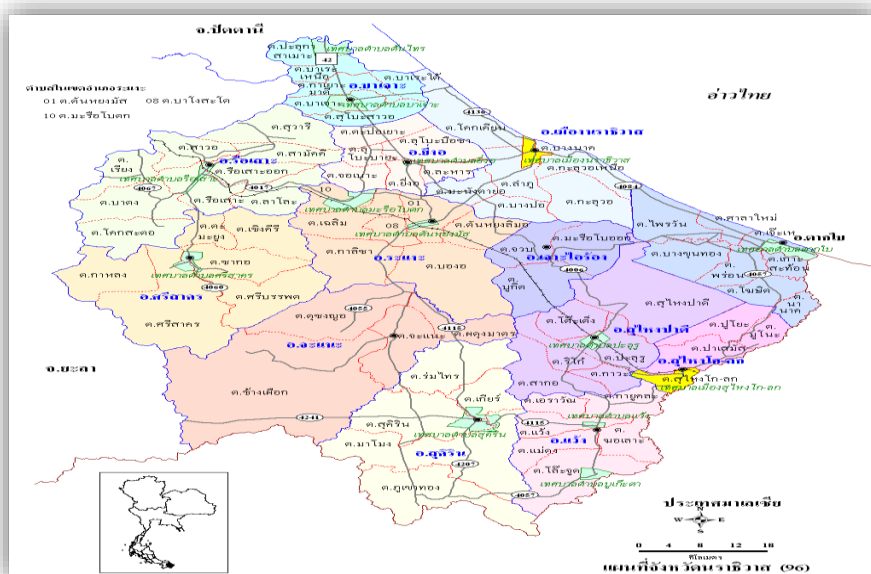
๒) พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะและสมรรถนะอาชีพ
(Reskill Upskill และ Newskill) และสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน ในทุกช่วงวัยให้ก้าวทันโลก

๓) ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพ
และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเพื่อสร้างโอกาสทางอาชีพ

๔) ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคให้ประชาชนทุกกลุ่มวัย วัยเรียน และวัยรุ่น มีสุขภาวะที่
ดีตามบริบทของพื้นที่

๕) สืบสาน รักษา ต่อยอด ขยายผลและประยุกต์ใช้แนวทางตามโครงการอันเนื่องมาจาก
พระราชดำริและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๖) บูรณาการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนให้สถาบันครอบครัวและ
ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนเพื่อกระจายความเจริญ และลดความเหลื่อมล้ำ
ในทุกมิติ

๗. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

“บริการสาธารณะครอบคลุม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมีค้ำ
ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน”

คำนิยาม

บริการสาธารณะครอบคลุม หมายถึง การให้บริการสาธารณะของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ต้องมีความครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกกลุ่มประชากร ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบสุขภาพ การศึกษา และการพัฒนาสังคม โดยไม่เลือกปฏิบัติ ทั่วถึงเท่าเทียม และมีคุณภาพตามมาตรฐาน

เศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง การสร้างฐานเศรษฐกิจชุมชนที่แข็งแกร่งและยั่งยืน ส่งเสริมการประกอบอาชีพ การค้าขาย การลงทุน การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง พึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประชาชนมีค้ำ หมายถึง ประชาชนในจังหวัดนราธิวาส อยู่ดีมีความสุข ทางกาย จิตใจ และสังคม อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความสมานฉันท์ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนบนพื้นฐานของอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาท้องถิ่นทำให้เกิดความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัดการบรรลุวิสัยทัศน์

๑. ประชาชนในจังหวัดนราธิวาสได้รับการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๒. ดัชนีคุณภาพของประชาชนในจังหวัดนราธิวาสเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี
๓. รายได้เฉลี่ยของประชาชนในจังหวัดนราธิวาสเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕
๕. จำนวนชุมชนที่เข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้นทุกปี

๗.๑ ประเด็นการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

“บริการสาธารณะครอบคลุม มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต
เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ๗ ด้าน ประกอบด้วย

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจร และผังเมืองให้มีมาตรฐาน ครบคลุม ทัวถึง ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และรองรับการขยายตัวของเมือง ท้องถิ่น และชุมชนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจรได้มาตรฐาน ครบคลุม และทัวถึง

๒. ระบบผังเมืองเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ผังการพัฒนาเมือง ท้องถิ่น และชุมชนได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด : จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจร การพัฒนาผังเมือง ท้องถิ่นและชุมชน

ค่าเป้าหมาย

๑. การดำเนินโครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนน และระบบจราจรในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ไม่ต่ำกว่า ๘ สายทาง ต่อปี

๒. การดำเนินโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ต่อปี เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. การดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนด้านการวางและปรับปรุงผังเมืองรวม อย่างน้อย ๑ โครงการต่อปี

กลยุทธ์

๑. บุกเบิก สร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคมทางบก ทางน้ำ สะพาน เชื้อนระบบระบายน้ำ

๒. สร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค

๓. จัดทำผังเมืองรวมเมือง ผังเมืองรวมชุมชน

๔. พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร

๕. จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทัวถึง

๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ เชื้องโยการค้าไทย

- มาเลเซีย

๗. บูรณาการระบบฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการวางแผนและติดตาม

๘. การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะที่ดี มีโอกาสทางการศึกษา มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างทั่วถึง และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่า โดยส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาการศึกษา การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การส่งเสริมสุขภาพ การกีฬาและนันทนาการ ตลอดจนการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและชุมชนมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพและความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด : จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต การสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการศึกษา การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด การส่งเสริมสุขภาวะอนามัยและการสาธารณสุข

ค่าเป้าหมาย

๑. การดำเนินโครงการด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต การส่งเสริมอาชีพ การสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. การดำเนินโครงการด้านระบบบริการสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพ การกีฬาและนันทนาการ อย่างน้อย ๕ โครงการต่อปี

๓. การดำเนินโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างน้อย ๕ โครงการต่อปี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
๓. ส่งเสริมการศึกษาทั้งใน นอกระบบ และตามอัธยาศัย โดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

๔. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕. ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ

๖. ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรค รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข

๗. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งเสริมสร้างชุมชนและสังคมให้มีความเข้มแข็ง เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสมานฉันท์ และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และภาคีเครือข่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง การรักษาความสงบเรียบร้อย และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นให้มีความพร้อมในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ชุมชนเข้มแข็ง สังคมมีความสมานฉันท์ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๓. ท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัด : จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ค่าเป้าหมาย : การดำเนินโครงการด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย
๒. พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหความมั่นคง

๔) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชน การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม การค้าชายแดน และการท่องเที่ยวของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน การตลาด การค้าออนไลน์ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมาประยุกต์ใช้ ตลอดจนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีคุณค่า ได้มาตรฐาน และสามารถสร้างรายได้แก่ประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์

๑. ระบบเศรษฐกิจชุมชน การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและการค้าชายแดน ขยายตัวมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

๒. ประชาชนประยุกต์ใช้แนวทางตามโครงการพระราชดำริและมีศักยภาพในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การท่องเที่ยวชุมชน ท้องถิ่นมีความพร้อม มีคุณค่า ได้มาตรฐานและยั่งยืน

ตัวชี้วัด : จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว

ค่าเป้าหมาย : การดำเนินโครงการที่ดำเนินการด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุนในท้องถิ่นและเมืองชายแดน

๒. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมการตลาด Digital Marketing

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๕. ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

๖. พัฒนาส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในทุกมิติ

๗. ส่งเสริมและพัฒนาอาหารฮาลาลและสินค้าฮาลาล

๕) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งบริหารจัดการ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ให้คงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกของประชาชนในการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม ปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนและเมืองให้สะอาด สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย พัฒนาระบบจัดการ ขยะ สิ่งปฏิกูล และน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด เพื่อสร้างท้องถิ่นที่น่าอยู่ ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู อย่างมีประสิทธิภาพ คงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
๒. ภูมิทัศน์ในชุมชนเมืองและท้องถิ่น มีความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าอยู่ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น
๓. การกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสียมีการบริหารจัดการที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ
๔. ประชาชนให้ความสำคัญกับการใช้พลังงานทดแทนโดยสามารถพัฒนาให้เป็นพลังงานหลัก

ตัวชี้วัด : การดำเนินโครงการด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ ระบบกำจัดขยะสิ่งปฏิกูล ระบบบำบัดน้ำเสียและการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

ค่าเป้าหมาย

๑. การดำเนินโครงการด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย ๕ โครงการต่อปี
๒. การดำเนินโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง อย่างน้อย ๓ โครงการต่อปี
๓. การดำเนินโครงการด้านการบริหารจัดการขยะ และบำบัดน้ำเสียอย่างน้อย ๑ โครงการต่อปี
๔. การดำเนินโครงการด้านส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน อย่างน้อย ๑ โครงการต่อปี

กลยุทธ์

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
๔. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งส่งเสริม อนุรักษ์ พื้นฟู และสืบทอดศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ศาสนา โบราณวัตถุ โบราณสถาน และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ชุมชนอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนการยกย่องเชิดชู ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์บุคคล ตลอดจนพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองที่ดีของท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการรักษาอัตลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรม ของชุมชน

เป้าประสงค์

๑. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณวัตถุ และโบราณสถานได้รับการอนุรักษ์และให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น
๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคลได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ
๓. เด็ก เยาวชนและประชาชน มีหลักคิดที่ถูกต้องเป็นพลเมืองที่ดีของท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑. การดำเนินโครงการเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณวัตถุและโบราณสถาน
๒. การดำเนินโครงการเพื่อการยกย่องเชิดชูเกียรติภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์บุคคล
๓. การดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน

ค่าเป้าหมาย

๑. การดำเนินโครงการเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณวัตถุและโบราณสถาน อย่างน้อย ๓ โครงการต่อปี
๒. การดำเนินโครงการเพื่อการยกย่องเชิดชูเกียรติภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล อย่างน้อย ๒ โครงการต่อปี
๓. การดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน อย่างน้อย ๓ โครงการต่อปี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์บุคคล
๓. เสริมสร้างและทำนุบำรุงศาสนา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน
๖. ส่งเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม

๗) ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความคล่องตัว ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางของการให้บริการ ปรับปรุงระบบงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ สถานที่ปฏิบัติงาน ระบบบริการ และการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกในการให้บริการ และสามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างองค์กรมีความคล่องตัว เครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัย ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ มุ่งผลสัมฤทธิ์ โปร่งใส ได้มาตรฐานตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสะดวกทันสมัยตรงตามความต้องการ
๓. บุคลากรยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชนมีการพัฒนาตนเองตามเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. การดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล ระบบการให้บริการที่ทันสมัย การจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ปฏิบัติงาน และระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร
๒. การประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการประชาชน

ค่าเป้าหมาย

จำนวนโครงการที่ดำเนินการเพื่อปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล การจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ปฏิบัติงานและการประชาสัมพันธ์เผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาความรู้ ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร
๒. พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ในการปฏิบัติงาน
๓. พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
๔. ปรับปรุงและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
๕. ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชน
๖. พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร

๘. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นต้องเผชิญทั้งโอกาสและความท้าทายในหลายมิติ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงควรอาศัยข้อมูลเชิงพื้นที่ ข้อมูลสถานการณ์ปัจจุบัน ความต้องการของประชาชน และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต มาใช้ประกอบการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาอย่างรอบคอบ เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีทิศทาง มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน และนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่มั่นคง สมดุล และยั่งยืน

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	วิเคราะห์จากศักยภาพของพื้นที่ด้านโครงข่ายคมนาคม การเชื่อมโยงระหว่างชุมชน อำเภอ จังหวัด และพื้นที่ชายแดนประเทศมาเลเซีย รวมทั้งพิจารณาความสอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระบบคมนาคมขนส่งที่หลากหลาย ข้อจำกัดด้านงบประมาณ สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล ภาวะสงครามในต่างประเทศ ต้นทุนวัสดุก่อสร้างที่ผันผวน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนแนวโน้มการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ และปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการวางแผนและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน	จังหวัดนราธิวาสมีศักยภาพด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ สามารถเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชุมชน และชายแดนประเทศมาเลเซียได้ อีกทั้งโครงสร้างพื้นฐานเป็นนโยบายหลักของผู้บริหารท้องถิ่น ทำให้สามารถผลักดันโครงการด้านถนน สะพาน ระบบระบายน้ำ ไฟฟ้าสาธารณะ และสาธารณูปโภคพื้นฐานเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นยังประสบข้อจำกัดด้านงบประมาณ เมื่อเทียบกับความต้องการของประชาชนและขนาดพื้นที่ที่ต้องดูแล ประกอบกับสถานการณ์ความไม่สงบ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต้องให้ความสำคัญ	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอาจดำเนินการได้ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ หรือเกิดความล่าช้าในการก่อสร้างและบำรุงรักษา ต้นทุนโครงการอาจเพิ่มสูงขึ้น จากระาคาวัสดุก่อสร้าง น้ำมัน และค่าขนส่งที่ผันผวนจากภาวะสงคราม และเศรษฐกิจโลก ขณะเดียวกันถนน สะพาน ระบบระบายน้ำ และสาธารณูปโภคพื้นฐานมีความเสี่ยงต่อความเสียหายจากน้ำท่วม ฝนตกหนัก ดินสไลด์ และภัยพิบัติอื่น ๆ ส่งผลต่อการสัญจร การขนส่งสินค้า การค้าชายแดน ความปลอดภัยของประชาชน และคุณภาพชีวิตโดยรวม จึงจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐาน ปลอดภัย เชื่อมโยง และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
			กับความคุ้มค่า ความปลอดภัย ความทนทาน และการบริหารความเสี่ยงมากขึ้น	
๒.	ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	วิเคราะห์จากปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้แก่ อาชีพ รายได้ การเกษตร ประมง การศึกษา สาธารณสุข กีฬา การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การเข้าถึงบริการภาครัฐ การจัดการน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร รวมถึงพิจารณาปัจจัยภายนอก เช่น นโยบายรัฐบาล โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เทคโนโลยีสมัยใหม่ โรคอุบัติใหม่ ภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลาดสินค้าเกษตร และปัญหาแรงงานหรือการว่างงานในพื้นที่	พื้นที่มีฐานเศรษฐกิจชุมชนจากเกษตรกรรมและประมง มีสถานศึกษาหลายระดับ มีสถานบริการสุขภาพที่ครอบคลุม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกีฬา การป้องกันยาเสพติด และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในภาคเกษตรยังมีจำกัด แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้ง แพทย์เฉพาะทางไม่เพียงพอ คุณภาพการศึกษาบางพื้นที่ยังต่ำกว่าเกณฑ์ ประชาชนบางส่วนว่างงาน และยังขาดความรู้ด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม นอกจากนี้ ปัญหายาเสพติด โรคอุบัติใหม่ ภัยธรรมชาติ และความไม่สงบในพื้นที่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ประชาชนบางกลุ่มอาจเข้าถึงบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข อาชีพ และสวัสดิการได้ไม่เท่าเทียมกัน เกษตรกรและผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานเสี่ยงได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง น้ำท่วม ดินเสื่อมโทรม โรคพืช โรคสัตว์ และตลาดรองรับสินค้าที่ไม่เพียงพอ ส่งผลให้รายได้ไม่มั่นคงและเกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในพื้นที่ ขณะเดียวกันปัญหายาเสพติดและการว่างงานอาจกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และความสงบเรียบร้อยของสังคม หากไม่มีระบบส่งเสริมอาชีพ การศึกษา สุขภาพ และการคุ้มครองทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ อาจทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนพัฒนาได้ไม่เต็มศักยภาพ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๓.	ด้านการจัดระเบียบ ชุมชน/สังคม และการ รักษาความสงบเรียบร้อย	วิเคราะห์จากความพร้อม ของกลไกชุมชน อาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เครือข่ายประชาชน จิตอาสา กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ในพื้นที่ การบังคับใช้ กฎหมาย การป้องกัน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การจัดการภัยสาธารณะ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อ สนับสนุนการเฝ้าระวัง เช่น กล้องวงจรปิด ระบบแจ้ง เหตุ ระบบสื่อสาร และ ฐานข้อมูลชุมชน รวมทั้ง คำนึงถึงสถานการณ์ความไม่ สงบและข้อจำกัดด้าน งบประมาณ	ท้องถิ่นมีจุดแข็งจากการ มีกำลังภาคประชาชน อปพร. เครือข่ายจิต อาสา และเจ้าหน้าที่ที่ เป็นคนในพื้นที่ ซึ่งเข้าใจ บริบททางสังคม วัฒนธรรม และสภาพ ปัญหาของชุมชนได้ดี อีกทั้ง ยังมีกฎระเบียบที่ สามารถใช้เป็นกรอบใน การจัดระเบียบสังคม และรักษาความสงบ เรียบร้อย อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดด้านการ ฝึกอบรมและทบทวน ความรู้ของเจ้าหน้าที่ และอาสาสมัครอย่าง ต่อเนื่อง เครื่องมือและ อุปกรณ์บางส่วนยังไม่ เพียงพอ การบังคับใช้ กฎหมายอาจยังไม่ เข้มงวดเท่าที่ควร และ การนำเทคโนโลยีมาใช้ ในการเฝ้าระวังยังไม่ ครอบคลุมทุกพื้นที่	ประสิทธิภาพในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ความไม่สงบ อาชญากรรม ยาเสพติด อุบัติเหตุ และภัย สาธารณะอาจลดลง หากขาดการฝึกอบรม อุปกรณ์ และระบบเฝ้า ระวังที่เหมาะสม ประชาชนบางส่วนอาจ ไม่ปฏิบัติตาม กฎระเบียบหรือ กฎหมาย ส่งผลต่อความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน ตลอดจน ความเชื่อมั่นของ ประชาชนต่อหน่วยงาน ท้องถิ่น นอกจากนี้ หาก ไม่มีการบูรณาการ ระหว่างท้องถิ่น ฝ่าย ปกครอง ตำรวจ ทหาร และภาคประชาชนอย่าง ต่อเนื่อง อาจทำให้การ รักษาความสงบ เรียบร้อยขาดเอกภาพ และไม่ทันต่อ สถานการณ์
๔.	ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรม และการ ท่องเที่ยว	วิเคราะห์จากศักยภาพด้าน เศรษฐกิจของพื้นที่ ได้แก่ เส้นทางคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ สนามบิน การมีพื้นที่ ชายแดนติดต่อประเทศ มาเลเซีย ด้านชายแดน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์ รวมถึงปัจจัย สนับสนุนจากนโยบาย รัฐบาล เมืองต้นแบบ	จังหวัดนราธิวาสมี ศักยภาพสูงด้านทำเล ที่ตั้ง เนื่องจากมีพื้นที่ เชื่อมโยงชายแดน ประเทศมาเลเซีย มี เส้นทางคมนาคม ครอบคลุมหลายรูปแบบ มีสนามบิน และมีแหล่ง ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งเชิงนิเวศและ วัฒนธรรม จึงสามารถ พัฒนาเป็นพื้นที่	การลงทุน การค้า และ การท่องเที่ยวอาจ ขยายตัวได้ต่ำกว่า ศักยภาพของพื้นที่ นัก ลงทุนและนักท่องเที่ยว อาจขาดความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัย ส่งผลให้รายได้จากการ ท่องเที่ยว การค้า ชายแดน และพาณิชย์ กรรมเติบโตไม่ต่อเนื่อง

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
		ขายแดนใต้ การค้าและการลงทุนขายแดน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เทคโนโลยี การตลาดออนไลน์ และข้อจำกัดด้านความไม่สงบ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และนักท่องเที่ยว มาตรฐานสินค้า และความสามารถของผู้ประกอบการท้องถิ่น	เศรษฐกิจขายแดนและแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ได้ อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มอาชีพบางส่วนยังขาดความรู้ด้านมาตรฐานสินค้า การบรรจุภัณฑ์ การบริหารจัดการ การตลาด การประชาสัมพันธ์ และการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันสถานการณ์ความไม่สงบ และความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐยังเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการลงทุน	ผู้ประกอบการท้องถิ่นอาจเสียโอกาสในการแข่งขัน หากไม่สามารถพัฒนาสินค้าให้มีมาตรฐานและเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ได้ นอกจากนี้ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลอาจทำให้ทิศทางการลงทุนเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อการวางแผนระยะยาวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน
๕.	ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	วิเคราะห์จากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ เช่น ป่าพรุ ป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน แร่ดิน และแหล่งทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตและอาชีพของประชาชน รวมถึงพิจารณาบทบาทของศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคประชาสังคม ปัญหาขยะ การบุกรุกป่า ความเสื่อมโทรมของทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ PM๒.๕	พื้นที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีความอุดมสมบูรณ์สามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาอาชีพ การเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ อีกทั้งมีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่สามารถร่วมกันขับเคลื่อนงานด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาจเสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อแหล่งอาหาร แหล่งน้ำ ระบบนิเวศ อาชีพเกษตรกรรม ประมง และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประชาชนมีความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ไฟป่า ดินถล่ม และมลพิษทางอากาศ ซึ่งกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หากไม่มีการจัดการข้อมูลการเฝ้าระวัง และการบูรณาการแผนงานอย่าง

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
		ไฟฟ้า น้ำท่วม ภัยแล้ง ดิน ถล่ม และการบูรณาการ ฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม	ยังมีปัญหาการบุกรุก พื้นที่ป่า ความไม่ชัดเจน ของแนวเขตที่ดินและ เอกสารสิทธิ์ ปัญหาขยะ ความเสื่อมโทรมของ ทรัพยากรธรรมชาติ และการขาดจิตสำนึก ด้านสิ่งแวดล้อมของ ประชาชนบางส่วน ประกอบกับสภาพ อากาศแปรปรวนที่ทำให้ ภัยพิบัติมีแนวโน้ม รุนแรงและเกิดบ่อยขึ้น	เป็นระบบ อาจทำให้การ แก้ไขปัญหาลังช้าล่าช้า ขาดความต่อเนื่องและ ไม่ทันต่อสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของ ภูมิอากาศ
๖.	ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	วิเคราะห์จากทุนทางสังคม และวัฒนธรรมของพื้นที่ ได้แก่ ความหลากหลายทาง ศิลปะ วัฒนธรรม ภาษา ศาสนา ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ การ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับ ประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจน พิจารณาผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงทางสังคม กระแสโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี สื่อออนไลน์ ค่านิยมของคนรุ่นใหม่ การ ขาดบุคลากรเฉพาะด้าน และการดูแลรักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ และแหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรม	จังหวัดนราธิวาสมีความ โดดเด่นด้านอัตลักษณ์ ทางวัฒนธรรม มีแหล่ง เรียนรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ หลากหลาย อีกทั้งมี ความสัมพันธ์ทาง วัฒนธรรมกับประเทศ เพื่อนบ้าน ซึ่งสามารถ นำมาต่อยอดเป็น กิจกรรมสร้างสรรค์ การ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการสร้างความ ภาคภูมิใจในท้องถิ่นได้ อย่างไรก็ตาม ยังมี โบราณสถาน และ โบราณวัตถุบางแห่งที่ ไม่ได้รับการพัฒนาและ ดูแลอย่างเหมาะสม ขาด บุคลากรและผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ขาดการ	วัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิ ปัญญาชาวบ้าน และ จารีตประเพณีที่งดงาม อาจลดความสำคัญลงใน วิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ เด็กและเยาวชนอาจรับ เอา ค่านิยม และ วัฒนธรรมภายนอกโดย ขาดความเข้าใจใน รากเหง้าทางวัฒนธรรม ของตนเอง ส่งผลให้เกิด ความเสี่ยงต่อการสูญ หายของภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ท้องถิ่น นอกจากนี้ หากแหล่ง เรียนรู้ทางประวัติ ศาสตร์และโบราณสถาน ไม่ได้รับการดูแล อาจทำ ให้มรดกทางวัฒนธรรม เสื่อมโทรม และลด โอกาสในการพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
			บูรณาการและสนับสนุน อย่างต่อเนื่อง ประชาชน ชาวบ้านบางส่วนไม่ได้ รับการส่งเสริม และ เยาวชนรุ่นใหม่บางส่วน ให้ความสำคัญกับ เทคโนโลยี และ วัฒนธรรมภายนอก มากกว่าภูมิปัญญา ท้องถิ่น	
๗.	ด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล	วิเคราะห์จากประสิทธิภาพ การบริหารจัดการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การใช้หลักนิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส การ มีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ และความคุ้มค่า รวมทั้ง พิจารณาช่องทางการสื่อสาร กับประชาชน ทั้งสื่อสังคม ออนไลน์ เว็บไซต์ เพจของ องค์กร ช่องทางภาคสนาม ระบบอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีสารสนเทศ ฐานข้อมูลท้องถิ่น การบูร ณาการข้อมูลระหว่าง หน่วยงาน และความ สามารถในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล/AI เพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาพการให้บริการสาธารณะ	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีช่องทาง ประชาสัมพันธ์ที่ หลากหลาย ทั้งระบบ ออนไลน์และออฟไลน์ สามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจแก่ ประชาชนได้ตามบริบท ของแต่ละพื้นที่ อีกทั้งมี โอกาสจากสถาบัน การศึกษาในระดับ อุดมศึกษาในพื้นที่ และ ความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ เอื้อต่อการพัฒนาระบบ บริหารจัดการสมัยใหม่ อย่างไรก็ตาม ยังมี ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ระบบการ สื่อสารและอินเทอร์เน็ต ที่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ การบูรณาการข้อมูล ระหว่างหน่วยงานยังไม่ สมบูรณ์ และประชาชน บางกลุ่มอาจยังเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารหรือ บริการดิจิทัลของภาครัฐ	การบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นอาจขาดความ ต่อเนื่องและไม่สามารถ ตอบสนองต่อปัญหาของ ประชาชนได้อย่าง รวดเร็ว หากข้อมูลไม่ เชื่อมโยงและไม่เป็น ปัจจุบัน การสื่อสารกับ ประชาชนอาจไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดความเข้าใจ คลาดเคลื่อนหรือขาด การมีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ หากไม่ สามารถนำเทคโนโลยีมา ประยุกต์ใช้ในการ ให้บริการ การติดตาม ประเมินผล และการ เปิดเผยข้อมูลสาธารณะ ได้อย่างเหมาะสม อาจ กระทบต่อความโปร่งใส ความเชื่อมั่นของ ประชาชนและประ สิทธิภาพการบริหาร จัดการตามหลักธรรมา ภิบาล

จากการวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสมีศักยภาพในการพัฒนาหลายมิติ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมคุณภาพชีวิต การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ทั้งนี้ ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ ที่ตั้งของจังหวัดนราธิวาสซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดน สามารถเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุม มีทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย รวมถึงมีนโยบายของภาครัฐ ที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ การวางแผนพัฒนา และการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาท้องถิ่นยังคงเผชิญกับข้อจำกัดและปัจจัยท้าทายหลายประการ อาทิ ข้อจำกัดด้านงบประมาณ สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐ ภาวะเศรษฐกิจและความขัดแย้งระหว่างประเทศที่ส่งผลต่อต้นทุนการดำเนินโครงการ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหายาเสพติด โรคอุบัติใหม่ การขาดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของประชาชน

ดังนั้น องค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาสจึงควรกำหนดทิศทางการพัฒนา โดยยึดหลักการวางแผนแบบบูรณาการ ใช้ข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลดิจิทัลเป็นฐานในการตัดสินใจ จัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการ และบริบทของพื้นที่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วน ตลอดจนพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

ส่วนที่ ๓

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ส่วนที่ ๓

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัดนราธิวาส (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals) ของแต่ละประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด และกำหนดค่าคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets) เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “บริการสาธารณะครอบคลุม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน” ให้เกิดผลสำเร็จและสร้างความผาสุกให้กับประชาชนในท้องถิ่น โดยกำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาของ อปท. ในระดับ จังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี ๖๑ - ๖๕	ปี ๖๑	ปี ๖๒	ปี ๖๓	ปี ๖๔	ปี ๖๕
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบจราจร การพัฒนาผังเมือง ท้องถิ่นและชุมชน ๑) ปรับปรุงซ่อมแซมถนน และระบบจราจรในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒) โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานการสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เกินศักยภาพของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๐ สายต่อปี ร้อยละ ๑๐๐	๘ สายต่อปี ร้อยละ ๒๐	๘ สายต่อปี ร้อยละ ๒๐	๘ สายต่อปี ร้อยละ ๒๐	๘ สายต่อปี ร้อยละ ๒๐	๘ สายต่อปี ร้อยละ ๒๐
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	จำนวนโครงการที่ดำเนินการด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการศึกษา การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด การส่งเสริมสุขภาวะอนามัยและการสาธารณสุข ๑) การดำเนินโครงการด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การส่งเสริมอาชีพ การสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการศึกษา	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ประเด็นการ พัฒนาของ อปท. ในระดับ จังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	๒) โครงการด้านระบบบริการ สาธารณสุข การส่งเสริม สุขภาพ การกีฬาและ นันทนาการ ๓) โครงการด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม	ไม่น้อยกว่า ๒๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ
๓. ด้านการจัด ระเบียบชุมชน/ สังคม และ การรักษาความ สงบเรียบร้อย	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและการรักษาความสงบ เรียบร้อย ๑) การดำเนินโครงการด้าน การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบ เรียบร้อย	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒๕ เมื่อเทียบกับ จำนวน โครงการใน แผนพัฒนา ท้องถิ่น	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๕	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๕	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๕	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๕	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๕
๔. ด้านการวาง แผนการส่งเสริม ลงทุนพาณิชย์- กรรมและการ ท่องเที่ยว	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ ด้านการวางแผนการส่งเสริม ลงทุนพาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๕ เมื่อเทียบกับ จำนวน โครงการใน แผนพัฒนา ท้องถิ่น	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๓	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๓	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๓	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๓	ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ ๓
๕. ด้านการ บริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	การดำเนินโครงการด้านการ บริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิ ทัศน์ ระบบกำจัดขยะสิ่งปฏิกูล ระบบบำบัดน้ำเสียและการ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน ๑) การดำเนินโครงการด้าน การบริหารจัดการ และการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ไม่น้อยกว่า ๒๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อย กว่า ๕ โครงการ

ประเด็นการ พัฒนาของ อปท. ในระดับ จังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	๒) การดำเนินโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง	ไม่น้อยกว่า ๑๕ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ
	๓) การดำเนินโครงการด้านการบริหารจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย	ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ
	๔) การดำเนินโครงการด้านส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน	ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ
๖. ด้าน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	การดำเนินโครงการด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๑) การดำเนินโครงการเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณวัตถุและโบราณสถาน	ไม่น้อยกว่า ๑๕ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ
	๒) การดำเนินโครงการเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์บุคคล	ไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ
	๓) การดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน	ไม่น้อยกว่า ๑๕ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ
๗. ด้านการ บริหารจัดการ ตามหลักธรรมา ภิบาล	การดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลระบบการให้บริการที่ทันสมัยการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ตลอดจนสถานที่ปฏิบัติงานและระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร						

ประเด็นการ พัฒนาของ อปท. ในระดับ จังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี ๗๑ - ๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	และการประเมินความพึงพอใจต่อการให้บริการประชาชน ๑) จำนวนโครงการที่ดำเนินเพื่อปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์การตามหลักธรรมาภิบาล การจัดหาเครื่องมือตลอดจนสถานที่ปฏิบัติงาน และการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กร	ไม่น้อยกว่า ๑๕ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ

๒. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

การกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เป็นการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับบริบทของพื้นที่ ปัญหา ความต้องการของประชาชน และนโยบายการพัฒนาในระดับต่าง ๆ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ในแต่ละประเด็น พร้อมทั้งกำหนดความคาดหวังในเชิงพื้นที่ที่สามารถวัดผลได้ ทั้งในเชิงจำนวน ปริมาณ หรือค่าตัวชี้วัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการติดตาม ประเมินผล และขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. บุกเบิก สร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคมทางบก ทางน้ำ สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ๒. สร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค	ถนน สะพาน เส้นทางคมนาคมทาง น้ำ เขื่อน และระบบระบายน้ำ ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง หรือ บำรุงรักษา ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๑๓ ไม่น้อยกว่า ๘ สายต่อปี แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคได้รับการ ก่อสร้าง ปรับปรุง พื้นฟู หรือเพิ่ม ประสิทธิภาพ ครอบคลุมพื้นที่ขาด แคลนน้ำทั้ง ๑๓ อำเภอ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๓. จัดทำผังเมืองรวมเมือง ผังเมืองรวม ชุมชน ๔. พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร ๕. จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคม อย่างทั่วถึง ๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับ ชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ เชื่อมโยง การค้าไทย – มาเลเซีย ๗. บูรณาการระบบฐานข้อมูลโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อการวางแผนและติดตาม	จังหวัด อำเภอก และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีข้อมูลผังเมืองหรือแนว ทางการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรองรับ การพัฒนาอย่างเป็นระบบครอบคลุม พื้นที่ระดับจังหวัด และส่งเสริม การจัดทำ/ปรับปรุงข้อมูลผังระดับ ตำบล ไม่น้อยกว่า ๗๗ ตำบล จุดเสี่ยง จุดอันตราย และพื้นที่ ชุมชนหนาแน่นได้รับการพัฒนาและ ปรับปรุงระบบจราจร ป้ายจราจร สัญญาณไฟ เครื่องหมายจราจร หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกภัย ครอบคลุม ทั้ง ๑๓ อำเภอ พื้นที่ชุมชน พื้นที่ทางไกล สถานที่ สาธารณะ และพื้นที่ บริการ ประชาชนได้รับการสนับสนุนไฟฟ้า แสงสว่าง ระบบสื่อสาร หรือ โครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม ครอบคลุม ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล เส้นทางคมนาคม ระบบขนส่ง สิ่ง อำนวยความสะดวก และโครงสร้าง พื้นฐานที่เชื่อมโยงพื้นที่ชายแดน ด้านการค้า แหล่งผลิต และเขต เศรษฐกิจพิเศษได้รับการพัฒนา ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายแดนและ พื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการต่อปี การจัดทำ ปรับปรุง และบูรณาการ ฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ครอบคลุม ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล และสามารถใช้เป็นข้อมูล ประกอบการวางแผน ติดตาม และ ประเมินผลโครงการได้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของข้อมูลโครงสร้าง พื้นฐานที่สำคัญ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๘. การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและ โลจิสติกส์	พัฒนาและยกระดับระบบขนส่ง มวลชนและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยง ครอบคลุมทุกอำเภอ พื้นที่ชุมชน พื้นที่เศรษฐกิจ แหล่งท่องเที่ยว และ แหล่งผลิตทางการเกษตร โดยมีการ พัฒนาปรับปรุงเส้นทาง จุดรับ-ส่ง ผู้โดยสาร และจุดรวบรวม-กระจาย สินค้าไม่น้อยกว่า ๑ แห่งต่ออำเภอ หรือพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ เพื่อให้ ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าถึง บริการขนส่งได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และลดต้นทุน ด้านโลจิสติกส์ของพื้นที่
๒	ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงาน สร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนใน ท้องถิ่น ๒. ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และ สวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ๓. ส่งเสริมการศึกษาทั้งใน นอกระบบ และตามอัธยาศัย โดยสนับสนุนให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	ประชาชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี กลุ่ม เยาวชน และกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ ทั้ง ๑๓ อำเภอ ได้รับการส่งเสริม อาชีพหรือพัฒนาทักษะอาชีพ ไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ โครงการ ต่อปี หรือครอบคลุมไม่น้อยกว่า ๗๗ ตำบล ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็ก ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบาง ได้รับการช่วยเหลือ สงเคราะห์ หรือ เข้าถึงสวัสดิการชุมชน ครอบคลุม พื้นที่ทั้ง ๑๓ อำเภอ และไม่น้อย กว่า ๕๕ หมู่บ้าน/ชุมชน เด็ก เยาวชน นักเรียน และ ประชาชนทั่วไป ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน หรือเข้าร่วมกิจกรรมด้าน การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล ไม่น้อยกว่าตำบลละ ๑ โครงการ ต่อปี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๔. สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๕. ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ๖. ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรค รักษาฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข ๗. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	เด็ก เยาวชน ประชาชน และชุมชน ได้รับการรณรงค์ ป้องกัน เฝ้าระวัง และสร้างภูมิคุ้มกันปัญหายาเสพติด ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล และไม่น้อยกว่า ๕๙๕ หมู่บ้าน/ชุมชน ประชาชนทุกช่วงวัยในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ โดยมีการจัดกิจกรรมกีฬา/นันทนาการไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ โครงการต่อปี หรือไม่น้อยกว่า ๑๓ โครงการ ประชาชน กลุ่มเสี่ยง ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเรื้อรัง คนพิการ และกลุ่มเปราะบาง ได้รับการส่งเสริมสุขภาพ คัดกรองโรค ป้องกันโรค หรือฟื้นฟูสมรรถภาพ ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล ประชาชนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ได้รับประโยชน์จากโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตแบบบูรณาการ ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล และ ๕๙๕ หมู่บ้าน/ชุมชน โดยมุ่งให้มีโครงการหรือกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต ไม่น้อยกว่าตำบลละ ๑ โครงการต่อปี
๓	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. ส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย	ประชาชน เด็ก เยาวชน ผู้นำชุมชน และเครือข่ายภาคประชาชน ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ การมีส่วนร่วม และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ ๗๗ ตำบล ไม่น้อยกว่าตำบลละ ๑ โครงการต่อปี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๒. พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น ๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง	พื้นที่ทั้ง ๑๓ อำเภอ มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากร อาสาสมัคร หรือเครือข่ายท้องถิ่นด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ ครั้งต่อปี เครือข่ายชุมชนหรือหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบด้านการมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ แห่ง ผู้นำศาสนาในพื้นที่ทั้ง ๑๓ อำเภอ เข้าร่วมเป็นเครือข่ายสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความมั่นคงและสร้างสันติสุข ไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ กลุ่ม/เครือข่าย
๔.	ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุนในท้องถิ่นและเมืองชายแดน ๒. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมการตลาด Digital Marketing ๔. ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	พื้นที่เศรษฐกิจและเมืองชายแดนในจังหวัดนราธิวาสได้รับการส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน ไม่น้อยกว่า ๓ พื้นที่/ปี กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน หรือผู้ผลิตสินค้าในท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๑ กลุ่มต่ออำเภอ ผู้ประกอบการชุมชนหรือกลุ่มผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการค้าออนไลน์ ไม่น้อยกว่า ๑๓ อำเภอ มีชุมชน/หมู่บ้านต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียง ไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ แห่ง

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๕. ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ ๖. พัฒนาส่งเสริมและยกระดับการ ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในทุกมิติ	มีการส่งเสริม สนับสนุน หรือขยาย ผลโครงการตามแนวพระราชดำริน พื้นที่จังหวัดนราธิวาส ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการต่ออำเภอ แหล่งท่องเที่ยวสำคัญได้รับการ พัฒนาส่งเสริมและยกระดับ ไม่น้อย กว่า ๑ แห่งต่ออำเภอ
๕	ด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนใน ชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง ๔. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย ๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงาน ทดแทน	เพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วม อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๘๐ เปลี่ยนพื้นที่เมืองให้เป็นพื้นที่ ธรรมชาติ ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง ร้อยละ ๘๐ สนับสนุนให้ทุกครัวเรือนใช้พลังงาน ทดแทนจากแสงอาทิตย์ ร้อยละ ๑๐๐
๖	ด้านศิลปะ วัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล	มีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ ฟื้นฟู และ สื บ ท อ ด จ า ร ี ต ป ร ะ เ พ ณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ครอบคลุม ทั้ง ๑๓ อำเภอ ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการต่อปี มีการรวบรวม ส่งเสริม และเผยแพร่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์บุคคลในพื้นที่ ครอบคลุม ทั้ง ๑๓ อำเภอ ไม่น้อยกว่าอำเภอ ละ ๑ ฐานข้อมูล/กิจกรรม เพื่อเป็น แหล่งเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และ ประชาชน

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๓.เสริมสร้างและทำนุบำรุงศาสนา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ๔.ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น ๕. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน ๖. ส่งเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม	สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่ทุก อำเภอ อย่างน้อยอำเภอละ ๑ โครงการต่อปี โดยให้ครอบคลุม ศาสนสถาน สถานศึกษา ชุมชน และ องค์กรศาสนาในพื้นที่ มีการสำรวจ จัดทำบัญชี หรือ ส่งเสริมการดูแลแหล่งโบราณวัตถุ โบราณสถาน และ แหล่ง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัด นราธิวาส อย่างน้อย ๑๓ แห่ง หรือไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๑ แห่ง เพื่อคุ้มครองและใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ทางประวัติศาสตร์ มีการจัดกิจกรรมอบรมหรือรณรงค์ ด้านคุณธรรม จริยธรรม วินัย ความรับผิดชอบ และการอยู่ร่วมกัน ในสังคมพหุวัฒนธรรม ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอ อย่างน้อยอำเภอละ ๑ โครงการต่อปี โดยมีกลุ่มเป้าหมาย เป็นเด็ก เยาวชน ผู้นำชุมชน และ ประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อนุรักษ์ประเพณี ท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๗	ด้านการบริหารจัดการตาม หลักธรรมาภิบาล	๑. พัฒนาความรู้ ความสามารถและ คุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร	บุคลากรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ด้านการบริการประชาชน คุณธรรม และจริยธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรทั้งหมดต่อปี และ จัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร ไม่น้อย กว่า ๒ ครั้งต่อปี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ใน ระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ (จำนวน/ปริมาณ)
		๒. พัฒนาปรับปรุง จัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ในการ ปฏิบัติงาน ๓. พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการ องค์การตามหลักธรรมาภิบาล ๔. ปรับปรุงและสร้างระบบการให้บริการ ที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ๕. ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการ ปฏิบัติงาน เพื่อการบริการประชาชน ๖. พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร	หน่วยงานในสังกัดได้รับการพัฒนา ปรับปรุง หรือจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงานที่ จำเป็น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของ หน่วยงานทั้งหมด และดำเนินการ ไม่น้อยกว่า ๕ รายการต่อปี ส่วนราชการในสังกัดนำหลักธรร มาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ครบทุกส่วนราชการ และมีการ ประเมินผลการดำเนินงาน อย่าง น้อยปีละ ๑ ครั้ง พัฒนาหรือปรับปรุงระบบบริการ ประชาชนและระบบบริการออนไลน์ ไม่น้อยกว่า ๓ ระบบต่อปี พร้อม เพิ่มช่องทางรับเรื่องร้องเรียนหรือ ให้บริการประชาชน อย่างน้อย ๑ ช่องทาง ที่สามารถเข้าถึงได้จากทุก อำเภอ บุคลากรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ด้านการบริการประชาชน คุณธรรม และจริยธรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรทั้งหมดต่อปี และ จัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร ไม่น้อย กว่า ๒ ครั้งต่อปี มีระบบประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผลการดำเนินงานขององค์กรผ่าน ช่องทางที่หลากหลาย ไม่น้อยกว่า ๓ ช่องทาง และมีการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๑๒ ครั้งต่อปี เพื่อให้ประชาชน สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทั้ง ๑๓ อำเภอของจังหวัด นราธิวาส

๓. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสกำหนดจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ให้บรรลุวิสัยทัศน์ “บริการสาธารณะครอบคลุม เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่นคง ท้องถิ่นพัฒนานำสังคมสู่ความยั่งยืน” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ คำนึงถึงความแตกต่างของสภาพพื้นที่เมือง พื้นที่ชนบท พื้นที่ชายแดน พื้นที่ห่างไกล และชุมชนที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการของรัฐ ตลอดจนให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ทางศาสนา ภาษา วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของประชาชนในสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อสร้างความผาสุก ลดความเหลื่อมล้ำ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสจึงกำหนดจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นจำนวน ๓ ประการ ดังนี้

จุดยืนที่ ๑. เป็นองค์กรชั้นนำด้านบริการสาธารณะที่ครอบคลุมและทั่วถึง

การมุ่งพัฒนาบริการสาธารณะให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ห่างไกลและกลุ่มเปราะบาง ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการให้มีความสะดวก รวดเร็ว และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่

จุดยืนที่ ๒. เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

การมุ่งใช้ศักยภาพด้านพื้นที่ชายแดน ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เป็นฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น ส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน สนับสนุนกลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการรายย่อย และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ให้สามารถพัฒนาคุณภาพสินค้า การตลาด และการใช้เทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชุมชน

จุดยืนที่ ๓. เป็นองค์กรธรรมาภิบาลที่ประชาชนไว้วางใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนา

การมุ่งบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ยึดหลักนิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้ และยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา ภาคประชาสังคม และภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น จัดทำแผน ติดตาม และประเมินผล การพัฒนาท้องถิ่น ควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรให้มีจิตบริการ มีคุณธรรม และเคารพความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและสันติสุขในพื้นที่

สรุปจุดยืนการพัฒนาทั้ง ๓ ประการ มุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นและเศรษฐกิจชายแดนให้มีความเข้มแข็ง ตลอดจนพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม เพื่อให้จังหวัดนราธิวาสพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาสได้จัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการบูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับบริบทปัญหา และความต้องการของประชาชน ตลอดจนเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ โดยกำหนดสาระสำคัญประกอบด้วย ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals) ความคาดหวัง (Expect) และหน่วยงานรับผิดชอบ เพื่อให้การดำเนินงานมีเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ระบบจราจรได้มาตรฐานครอบคลุม และทั่วถึง ๒. ระบบผังเมืองเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ผังการพัฒนาเมืองท้องถิ่น และชุมชนได้มาตรฐาน	ประชาชนสามารถใช้เส้นทางคมนาคมและเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างสะดวกปลอดภัย และทั่วถึง รวมทั้งมีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน การใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาเมือง ชุมชน และท้องถิ่นเป็นไปอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ รองรับการพัฒนาขยายตัวของชุมชน และสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส
๒	ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพและความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าตลอดช่วงชีวิต	ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เข้าถึงบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข การส่งเสริมอาชีพ สวัสดิการสังคม กีฬา และนันทนาการอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส
๓	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. ชุมชนเข้มแข็ง สังคมมีความสมานฉันท์ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข	ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานของความเข้าใจ เคารพความแตกต่างทางศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ชุมชนมีความสามัคคี และร่วมกันดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒ ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความ มั่นคง ๓. ท้องถิ่นมีศักยภาพและความ พร้อมในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	ประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำ ศาสนา และภาคีเครือข่ายมี บทบาทในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคง ตลอดจนร่วมสร้างสันติสุขใน พื้นที่อย่างต่อเนื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี บุคลากร เครื่องมือ และระบบ การประสานงานที่พร้อมรับมือ กับสาธารณภัย สามารถ ช่วยเหลือประชาชนได้อย่าง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	
๔	ด้านการวางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรม และ การท่องเที่ยว	๑. ระบบเศรษฐกิจชุมชน การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน ขยายตัว ๒. ประชาชนประยุกต์ใช้แนวทาง ตามโครงการพระราชดำริและ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๓. การท่องเที่ยวชุมชนและ ท้องถิ่นมีความพร้อม ได้มาตรฐาน และยั่งยืน	เศรษฐกิจท้องถิ่นและเศรษฐกิจ ชายแดนมีความเข้มแข็ง ผู้ประกอบการและประชาชนมี โอกาสทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เกิด การสร้างงาน สร้างอาชีพ และ กระจายรายได้สู่ชุมชน ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเอง ได้อย่างเหมาะสม มีภูมิคุ้มกัน ทางเศรษฐกิจ และสามารถนำ องค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริ ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา อย่างเหมาะสม มีความสะอาด ปลอดภัย และสะท้อนอัตลักษณ์ ของพื้นที่ สามารถสร้างรายได้ ให้แก่ชุมชนโดยไม่ส่งผลกระทบ ต่อวิถีชีวิตและทรัพยากร ธรรมชาติ	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขต จังหวัด นราธิวาส

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๕	ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และ ฟื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ภูมิทัศน์ในชุมชน เมือง และ ท้องถิ่นมีความสวยงาม เป็น ระเบียบ และน่าอยู่ ๓. การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และ ระบบบำบัดน้ำเสียมีประสิทธิภาพ ๔. ประชาชนให้ความสำคัญกับ การใช้พลังงานทดแทน	ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการ ดูแล ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ อย่างเหมาะสม โดยประชาชน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมใน พื้นที่สาธารณะ ชุมชน และเมือง มีสภาพแวดล้อมที่สะอาด เป็น ระเบียบ สวยงาม ปลอดภัย และ เหมาะสมกับบริบทของแต่ละ พื้นที่ ท้องถิ่นมีระบบบริหารจัดการ ขยะและน้ำเสียที่เหมาะสม สามารถลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของ ประชาชน โดยส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของชุมชนในการลดและคัด แยกขยะ ประชาชน หน่วยงาน และชุมชน มีความรู้ความเข้าใจและเลือกใช้ พลังงานทดแทนอย่างเหมาะสม ช่วยลดค่าใช้จ่าย ลดการพึ่งพา พลังงานจากภายนอก และลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขต จังหวัด นราธิวาส
๖	ด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณวัตถุ และโบราณสถาน ได้รับการอนุรักษ์ ๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ บุคคลได้รับการยกย่องเชิดชู เกียรติ	มรดกทางวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี และ แหล่ง ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นได้รับ การดูแลรักษา สืบทอด และ เผยแพร่ให้คงอยู่คู่จังหวัด นราธิวาส องค์ความรู้ ภูมิปัญญา และ ผลงานของบุคคลสำคัญใน ท้องถิ่นได้รับการรวบรวม เผยแพร่ และถ่ายทอดสู่เด็ก เยาวชน และประชาชน เพื่อ สร้างความภาคภูมิใจใน อัตลักษณ์ของพื้นที่	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขต จังหวัด นราธิวาส

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๓. เด็ก เยาวชน และประชาชนมี หลักคิดที่ถูกต้องและเป็นพลเมือง ที่ดี	เด็ก เยาวชน และประชาชนมี คุณธรรม จริยธรรม วินัย ความ รับผิดชอบ และเคารพความ แตกต่าง สามารถอยู่ร่วมกัน อย่างสร้างสรรค์ในสังคมพหุ วัฒนธรรม	
๗	ด้านการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล	๑. โครงสร้างองค์กรมีความ คล่องตัว เครื่องมือทันสมัย และ ระบบบริหารจัดการมี ประสิทธิภาพ ๒. ประชาชนได้รับบริการที่มี คุณภาพ สะดวก ทันสมัย และตรง ตามความต้องการ ๓. บุคลากรยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และมีค่านิยมในการ ทำงานเพื่อประชาชน	องค์กรมีระบบบริหารจัดการที่ คล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีเครื่องมือและสถานที่ ปฏิบัติงานที่เหมาะสม สามารถ ขับเคลื่อนภารกิจและตอบสนอง ต่อความต้องการของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เป็น ธรรม และเท่าเทียม โดยมี ช่องทางบริการที่หลากหลาย และเหมาะสมกับบริบทของ พื้นที่ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีจิตบริการ ปฏิบัติงานด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต และได้รับ การพัฒนาศักยภาพอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพ การให้บริการประชาชน	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขต จังหวัด นราธิวาส

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนราธิวาส ประกอบด้วย ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

การกำหนดประเด็นการพัฒนาดังกล่าวมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับการสาธารณสุข ที่มีคุณภาพ ครอบคลุม และทั่วถึง ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและเศรษฐกิจชายแดนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาชุมชนให้มีความปลอดภัยและสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนการพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดนราธิวาสเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สมดุล และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ. 2571 - 2575)

ฝ่ายนโยบายและแผนงาน กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส

☎ 0 7351 7964 ✉ poldep@narathiwatpao.go.th